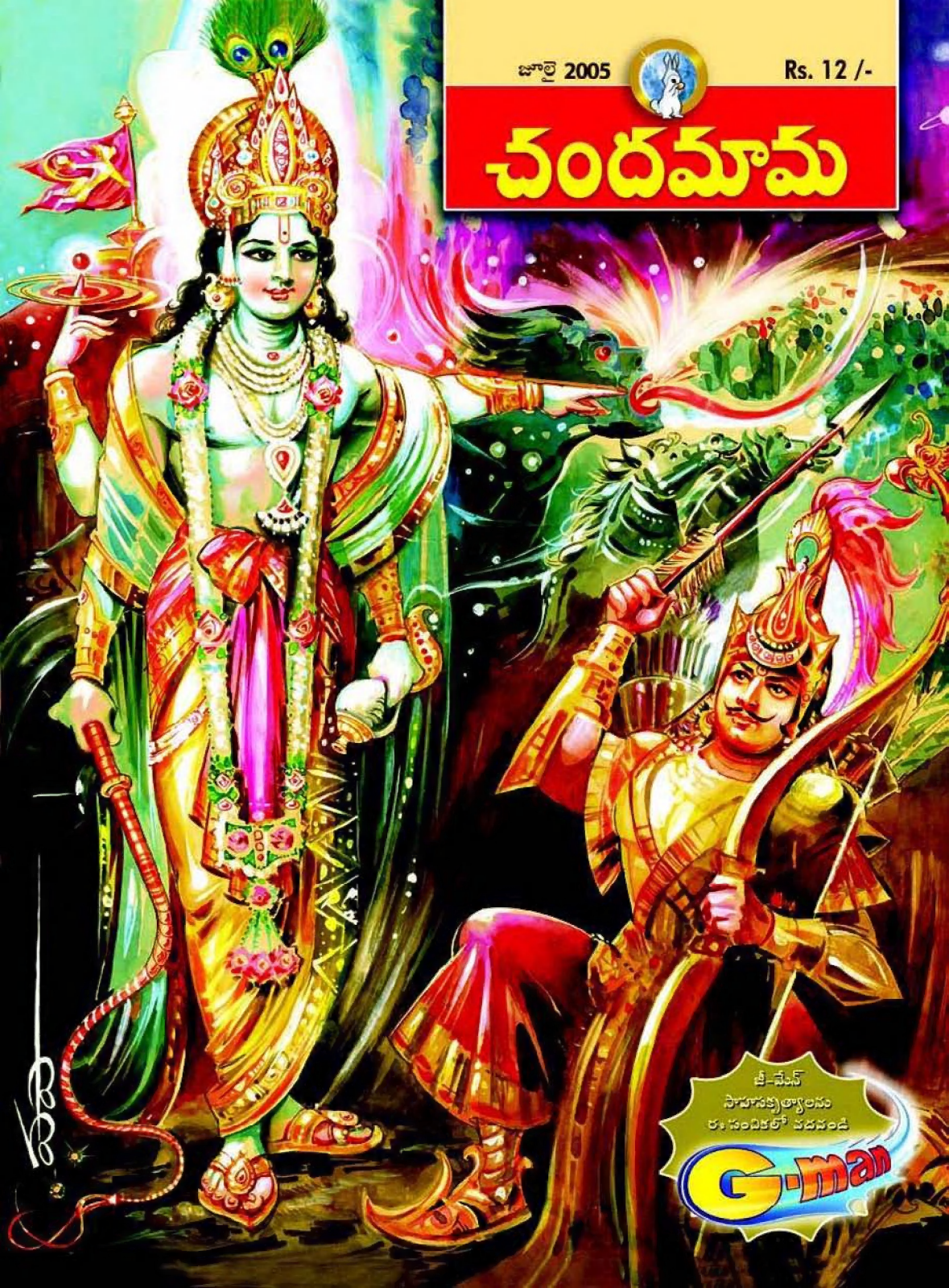

జూలై 2005

Rs. 12 /-

చందమామ

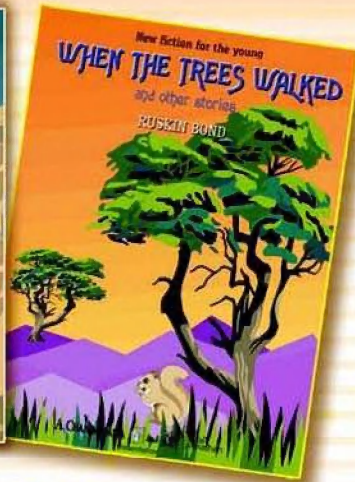
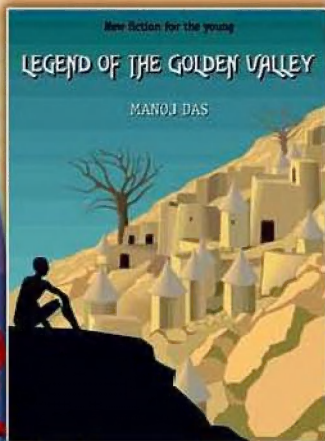
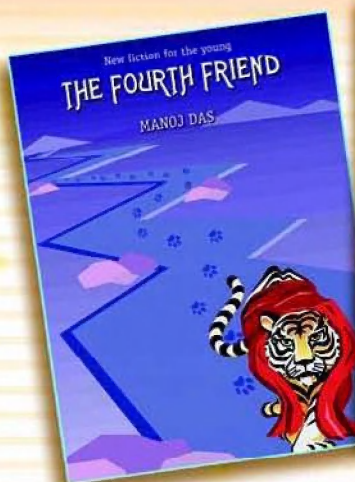
జీ-మేన్
సాహసకృత్యాలను
ఈ సంచికలో చదవండి

G-man

NEW FICTION FOR THE YOUNG

THREE EXCITING BOOKS FROM
TWO RENOWNED WRITERS FOR CHILDREN

MANOJ DAS AND RUSKIN BOND

SPECIAL INTRODUCTORY OFFER

Cover price Rs.50 each. Pay only Rs. 120 for all three books

Jointly Published by

CHANDAMAMA

and

**Popular
prakashan**

SPECIAL DISCOUNT OFFER TO SUBSCRIBERS OF CHANDAMAMA

USE COUPON BELOW

I am a subscriber of Chandamama - Subscriber No..... Please send me a set of
Legends and Parables. I am herewith sending Rs 120/- by D/D on Bank/M.O.
Receipt No. Issued by P.O. In favour of Chandamama
India Ltd., 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097.

Name Address.....

Pin

Date

Signature

మీ ఇంటి యువరాణికి రాజభవనం రెడీ!

పోతస్ ప్యాలస్‌లో కొత్తగా చిన్నపిల్లల విభాగం - రాజభవనంలాగా!

వెన్నిలో మీ గారాబుబట్టల కోసం అతి పెద్ద రెడిమీట్ వస్తోలయం

- మీ చివ్వారి యువరాణులకోసం వస్తున్నైన శ్రీలో కమ్మల పండువ మీ సైబ్యభరితమైన డ్రాకులు, లెహంగా, సరారా, కుర్తి, జీప్సీ, స్కర్ట్స్, టాప్స్, చొక్కీలు, ప్యాన్ట్‌లు ఇంకా మరిన్నో!
- మీ బుట్టి యువరాణాగారి మనసును రోజు జీప్సీ, షిర్ట్స్, కుర్తీ, బాలా సూట్ లాంటి నాగరైతుతో సరకుల మీటింపిన వస్త్రాలు మరియు సైబిక్, ప్యాంట్స్, చొక్కీలు లాంటి క్యాసువల్ బట్టలు.

POTHYS

Aalayam of Silks

Panagal Park, T. Nagar, Chennai - 600 017, Ph: 24310901 www.pothys.com e-mail: info@pothys.com

చందమామ

సంపుటి: 58

జూలై 2005

సంచిక:7

ఈ సంచికలో...

- * ఉత్తమ వైద్యుడు ...07
- * అత్యాశ! ...11
- * భారత దర్శిని ...25
- * గాడిద...గాడిదే! రాజస్థాన్ జానపదు కథ ...26
- * చందమామ కబుర్లు ...30
- * ఆంధ్రోమేనియా - కథ : పాతాళలోకం-భాగం 2 ...31
- * విదురయ్య కోడళ్ళు ...43
- * పాఠకులకు కథల పోటీ ...49
- * మంక్రమిమి ...50
- * దయ్యం వదిలించి ...59
- * ఆర్య -25 ...63
- * మానవ నిర్మిత మహాద్భుతాలు : కురుబ్ బిన్ నార్ ...67
- * విజ్ఞానం ... వినోదం ... వికాసం ...68
- * ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...70

ఈ నెల విశేషాలు

భల్లూక మాంత్రికుడు-21
...13

యువరాజు నిర్ణయం (జే.కె)
...19

దుస్సాహసం తెచ్చిన
దుర్మరణం! ...47

విష్ణు కథ-19
...53

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandmama India Ltd.
to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097

E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో బుక్ షాప్ ద్వారా రూ. 144.00

చందా డబ్బు డివైడ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, ప్రెస్ ఆర్డర్ ద్వారాగానీ
'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ బరిటన్ వెంపెండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shilpi: Ph: 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 9841277347

email : advertisements @chandamama.org

DELHI : OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile: 98100-72961, email : oberoi@chandamama.org

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగరెడ్డి - చక్రపాణి

పిల్లల్ని పిల్లలుగా పెంచుదాం!

కేంద్ర ప్రభుత్వం సంవత్సర కాలాన్ని పిల్లల దినోత్సవంగా, ఒక టీవీ ఛానల్ పిల్లల ప్రత్యేక కార్యక్రమం ఒకటి ఏర్పాటు చేసింది. ఆ కార్యక్రమంలో భాగంగా పిల్లల్ని, “భారతదేశ ప్రధాన పుంత్రి ఎవరు?” అని అడిగారు. ఒక అబ్బాయి రాష్ట్రపతిగా ఉన్నాడని చెప్పాడు. మరో అమ్మాయి కాంగ్రెస్ అధ్యక్షురాలి పేరు చెప్పింది. ఏ ఒక్కరూ సరైన సమాధానం చెప్పలేకపోయారు.

సినీతారల, క్రీడాకారుల పేర్లను అడిగి అడక్క ముందే తక్కువ చెప్పే పిల్లలకు, దేశాన్ని పరిపాలించే ప్రధాన పుంత్రిగా తెలియ కపోవడం శోచనీయం!

ఈ ధృష్టికి పిల్లల్ని తప్పి పట్టి ప్రయోజనం లేదు. తప్పంతా ఈనాటి మన విద్యా విధానంలోనే ఉంది. విద్యార్థులకు అవసరమైన దానికన్నా అదనంగానే ఎన్నెన్నో విషయాలు బోధిస్తున్నారు. ప్రధానమైన లోకజ్ఞానం, సృజనాత్మకత, మానవతా విలువలను పెంపొందించుకోవడానికి అవకాశం లేకుండా చేస్తున్నారు. ఇంపు పల్ల పిల్లలు పురబొమ్మల్లా తయారయ్యే అపాయం ఉంది.

జూనెల వచ్చేసింది. సేలమలు పుగిశాయి. పొరశాలలు పుళ్ళి ఆరంభపు ముఠా న్నాయి. పిల్లలకు పాఠ్యాంశాలను బోధించడంతో పాటు ఇంత లోకజ్ఞానం కూడా అలవడేలా చేద్దాం. మానవతావిలువలు పెంపొందించుకుని పిల్లలు కేవలం యంత్రాలా కాకుండా పున్న పిల్లలు ఎదగడానికి తగ్గవంతావరణాన్ని కల్పిద్దాం. అదే భావి జీవితానికి పిరిపిల్ల తననిస్తోంది. అప్పడే పిల్లలు ఆదర్శమౌతులుగా పేరిగి దేశాన్ని అభ్యుదయ పూర్ణంలో నడిపించగలరు.

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

పాఠకులకు కథల పౌటీ (డిసెంబర్)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగియపు!

సరైన సలహా

“దేవుడు ప్రత్యక్షమై, ‘మీ జీవితం సుఖంగా సాగడానికి ఏదైనా వరం కోరుకోండి,’ అంటే మీరే కోరే కుంటారు?” అని జగన్మోహన అడిగిన ద్రిశ్నకు అన్న, “పూ తాతయ్యనూ ఎప్పిత్తూ పూ తోనే ఉంచాలని కోరే కుంటాను,” అన్నాత్త భయం భయంగా.

అయితే, తప్పుతూ అన్న పూటకు పు ధ్యలోనే అడ్డుపెట్ట తూ, “తాతయ్యకున్న ఇల్లా, పోలవూ, నాకే చెందాలని కోరుకుంటాను. తెలివి తేటలతో కట్టిపిడి పినిచేసి వాటిని పు రింత అభివ ద్ధి చేసి కుంటాను,” అన్నాత్త నిర్భయంగా.

ఆ సిపూ ధానాలు విన్న జగన్మోహన, అన్న అపూయ కుత్తూ, భయ స్థిత్తూ అయి న్నుప్పటికీ, తనవారి పిట్టలపూ భిపూ నాలు కలవాడని గ్రహించాత్త. ఇక తప్పుత్తూ ఎవరిసిపు లో నైనాసరే తనకు కావలసిన దాన్ని అడిగి తీసుకునే చొరవ కలవాడనీ, భవిష్యత్తు పట్ల అచంచలమైన విశ్వాసం కలవాడనీ గ్రహించాత్త. ఇల్లా, పోలవూ అలాంటి వాడిపిరుం చేస్తూ, అస్తిలు పేంచు కోగలడే తప్పి, తన వారిని ఆదు కునే అవకాశం లేదు. అయితే, అస్తిలన పేద్ద పు నవడిపిరుం చేస్తూ, అతడూ అవసరమైనప్పుడు తప్పుత్తూ ఆదు కునే అవకాశం ఉంది. అందుకే ఇల్లా పోలవూ పేద్ద పు నవడికి ఇవ్వపు ని జగన్మోహన మి త్ర డికి సిలహ ఇచ్చాత్త.

యమ్. సుచరిత

ఇం. నెం. 13, ఎస్.బి.ఐ.కాలనీ, గాంధీనగర్

హైదరాబాద్ - 500 080.

ఉత్తమ వైద్యుడు

వల్లభాపిఠంలో నివసించే ధనాచారిబర్ న్న వైద్యుడు. చుట్టుపక్కల గ్రామాల్లో, అయిన నకు మించిన వైద్యుడు లేడని ప్రతీతి. ధనాచారికి పిల్లలేరు. ఎవరికైనా వైద్యపూర్తి నేర్చుదామని మూసా ఏ విద్య అయినా స్వీకృతంగా కొంత ఆసక్తి, అభిలాషా మాదతప్పి, కేవలం నేర్పితే రాదని అయిన న నపుకం.

ఇలామాడగా-ధనాచారికి ధూ ర్మొంపు వైన తిరుమలాచారి, తన కొడుకు లిద్దరితో కలిసి వల్లభాపురానికి వైద్యం కోసం వచ్చాడు. అతడికి నగరంలో నగల వ్యాపారం మున్నది. కొంత కాలంగా అతడు నారిమీడు వ్యాధితో బాధపెట్ట తున్నాడు. అయిన కొడుకులు రవు ణు డు, రాఘవమత్తు ఇద్దరూ ధనాచారి చేస్తున్న వైద్యపూర్తి పట్ల ఆకర్షితులయ్యారు.

ధనాచారి ష్టయంతో రెండు వారాల్లో తిరువు లాచారి వ్యాధి బాగా తగ్గవు ఖం పిట్టించి. అయిన తిరిగి నగరానికి ప్రియ ణు మత్తు ధనాచారితో, “అన్నగారూ, తవు రు అపిర

ధన్వంతరు లు. అయిన తే, ఇంత విద్యత్తు, హిస్తవాసి అన్నీ మీతోనే ఆగిపోవడం, నాకం యు కో నచ్చడంలేదు,” అన్నాడు.

అందు కు ధనాచారి, “నే చేయ గలిగిం దేవు లేదు కదా! కొంతయినా ఈ విద్యపట్ల సిహిజంగా ఆసక్తి, అను రక్తి మాద తప్పి, ఇతరు లకు నేర్పలేం,” అన్నాడు.

“నా కొడుకులు రవు ణు డు, రాఘవమత్తు ఇద్దరికీ వైద్యం పట్ల ఆసక్తివుంది. వాళ్ళను వీ శిష్యులు గా చేర్చి కోండి,” అని కోరాడు తిరువు లాచారి.

తగిన పిరీ పేట్టిన తర్వాతే వాళ్ళను శిష్యులు గా న్నెకరిస్తానన్నాడు, ధనాచారి. ఆ జూ బు కు త ప్తిగా తలాడించి తిరువు లాచారి నగరానికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఇద్దరిలో రవు ణు డు తెలివైనవాడు. తొందరగా ఆకళింపిచేసి కునేవాడు. రాఘవమత్తు నెమ్మదస్పడు. విషయాన్ని ఒకటి రెండు సార్లు విని నిర్ధారించు కునేవాడు. విడి రోజుల పాటు

ఇద్దరికీ పిలు రకాల ఆకులు , పూ లికలు మొదలైనవాటిని పిరిచయం చేశాడు , ధనాచారి. తను వైద్యం చేసే విధానాన్ని విరిశీలించమని చెప్పాడు.

ఇలామాడగా, పిక్క ఊర్లు భూస్వామి గారికి బొత్తిగా అన్నహితమాపాల్పరిచి, కనిపించని రోగమేదో ఆయనను కంగ దీస్తోందనీ, ధనాచారి వచ్చి వైద్యం చేయాలనీ కబురు వచ్చింది. ధనాచారి కబురు తెచ్చిన వ్యక్తి దగ్గరనుంచి కొంతసేపాచారం రాబట్టాడు. భూస్వామి గారి అజీర్ణవాధికి వందే వాడాలో చెప్పి, రమణుణ్ణి పంపాడు.

రవుణుడు వారం రోజుల పాటు గ్రురుమా గారు చెప్పిన పూలికలూ, ఆకులూ నూరి గ్రులికలు చేసి భూస్వామికి ఇవ్వసాగాడు. ఆయనకు తగ్గినట్లే తగ్గి తిరిగి రోగం తిరగబెట్టింది. రవుణుడి కేవల పాటే.

ఈసారి రాఘవమూ, భూస్వామి వద్దకు వెళ్ళి తాను వైద్యం చేస్తాన్నాడు. సరేన్నాడు ధనాచారి. పుంధుగా ఆయన ప్రీతి రోజూ భుజించే అహారాన్ని తెప్పించి, పిరించాడు రాఘవమూ. ఆయన భోజనం నిండా నెయ్యి, నూనెలు గుప్పించబడివున్నాయి. బలవర్ధకమైన అనేక రకాల పదార్థాలు అవసరమైన వాటికన్నా అధికంగా ఉన్నాయి. అనిలు లోపం ఎక్కడుండో అర్థమైంది రాఘవమూకి.

“అయ్యా! మీరు పితృయం చేయవలసి మాటలంది. పిరి రోజుల పాటు చింతపించు రనిం, చిలికిన మజ్జిగతో కూడిన భోజనం వూత్రమే చేయాలి. అప్పుడేనే, గ్రురుమా గారి ఆజ్ఞగా ఇచ్చే ద్రావకం తప్పకుండా ఉపకరిస్తుంది,” అన్నాడు రాఘవమూ వినయంగా.

అలాగే నన్నాడు భూస్వామి. వారం రోజులలోమీసే, ఆయన అజీర్ణవాధి తగ్గి పుంబు పెట్టింది. భూస్వామి ఎంతో సంతోషించి రాఘవమూకి ఘనంగా సంతాపనలు ఇచ్చి సాగనంపాడు.

రాఘవమూ తిరిగి వచ్చిన సమయంలో ధనాచారి ఇంటలేడు. రవుణుడు, అతణ్ణి అడిగి జరినదంతా తెలుసుకున్నాడు. సాయంత్రం ధనాచారి ఇంటికి రాగానే, రవుణుడు ఆయనతో, “గ్రురుదేవా! రాఘవమూ, భూస్వామికి చేసిన వైద్యమేమిటో తెలుసుకున్నాను.

శొంఠిపొడి, జీలకర్ర, కాస్తామిరియం, పురికొంత బెల్లం కలిపి కాచిన కషాయం వూత్రమే! కానీ, నేను మాత్రం తమరు చెప్పిన వైద్యాన్ని చేశాను. అయినా ఫలితం కనిపించలేదందుకని?” అని అడిగాడు.

“అలాగా!” అంటూ ధనాచారి చిర్ర నవ్వు నవ్వి, “రమణా! వైద్యుడు రోగిని మాత్రమే కాదు, రోగాన్ని కూడా పిరీంచాలి. రోగానికి పూలకారణమే విబోతెలుసు కోగలగాలి. భూస్వామి గారికి అతిగా భోజనం చేయడం వల్ల వచ్చిన వ్యాధి. దానికి వుండు లకన్నా, లంఖణమే బాగా పనిచేస్తోంది. అందుకే రాఘవుడి వైద్యం ఫలించింది,” అన్నాడు.

పుర్ర నాథు పూలికల కోసం వసంతో తిర్రగ్రుతూండగా రవుణుడు, రాఘవలకు ఒక వ్యక్తిని హితేకుండా పిడిమూడడం కనిపించింది. చిరిగిన ద్రస్తిలతో బక్కచిక్కిమ్మ అతణ్ణి చూసి, “ఎవడో బిచ్చగాడు. తిండిలేక సావ్యస్థిల్లి నట్టున్నాడు. వీడు, పున మచ్చిమని పూడ్డాం,” అంటూ కదలబోయాడు రవుణుడు.

“వచ్చిన పిని సెరే! ఆపిదలో మమ్మ ఇతణ్ణి ఇక్కడ ఎలా వదిలిపేట్టి పొగలం,” అంటూ రాఘవమ్మ అతడి వుఖం పుద నీరు చల్లి, స్ని హిరాగానే, “రవుణా! ఇతణ్ణి ఇంటికి తీసి కుప్పాయి భోజనం పేట్టిడ్డాం. ఇలా పిడిమూడడానికి కారణం తిండిలేక పొవడంతో పాటు, మరేదైనా వ్యాధి కూడా వున్నదేమో

గ్రుర్ర మూరి చేత పిరీచేర్చుడ్డాం,” అని, ఆ వ్యక్తిని ధనాచారి వద్దకు తీసి కువచ్చాడు. జరిగింది విన్న ధనాచారి, రవుణుడితో, “నిస్సిహాయ్ స్థితిలో మమ్మవాళ్ళ పిల్లా, రోగ్రల పట్టావైద్యుడికి సానుభూతి వుండాలి. అతడి ఆర్థిక పిరిస్థితిల్ని పిరిశీలించి డబ్బు తీసికోవాలి. వైద్యుడు, రోగికి మంచి మిత్రుడిగా, శ్రయోభిలాషిగా వునిలు కోగలిగితే, వత్తిలో రాణించగలడు,” అన్నాడు.

ధనాచారి పూట వుగించగానే, రవుణుడు వెలవెల పొతూ, “క్షమించండి, గురుదేవా! వైద్య వృత్తి ద్వారా, వ్యాపారం కన్నా ఎక్కువ ఆర్జించే ఉద్దేశ్యంతో ఇక్కడికి వచ్చాను. పూతండిగారి నగలు దుకాణంలో ఒక నగలమ్మితే వచ్చే లాభం, పదిమందికి వైద్యం చేసినా రానట్లు కనబడుతున్నది. ఈ వైద్య వృత్తి నా వున్నత్యానికి సెరిపాడు, “వుంచండి!” అని సేలమతీని కున్నాడు.

రాఘవమ్మ, ధనాచారి అదుగ్రుజాడల్లో నడిచి, కొంత కాలానికి ఉత్తమ వైద్యుడిగా, గ్రుర్ర మమ్మ వుంచిన శిష్యుడు గాబురు తెచ్చు కున్నాడు.

అత్యాశ!

కుప్పు ద్వితీ రాజ్యం పోలివే రలో ప్రవహించే కుముదినీ నదీ తీరంలో సుప్రసిద్ధమైన సోమ శేఖర పు ని ఆశ్రమం ఉండేది. అక్కడ గ్రంథ కుల ఆశ్రమాన్ని నడిపి సామ శేఖర పు ని శిష్యులకు వివిధ ధ్యానవిధులను బోధించడంతోపాటు, చిత్రలేఖనంలో కూడా సీద్ధపాస్తిడ. పు న్న పు లన చూసే యథాతథంగా చిత్రించడంలో అద్భుతమైన ప్రతిభ కనబరచేవాడు. అందు వల్ల కళాభిర్రు చిగల సింపిన్నులు, ధూరప్రాంతాల నుంచి వచ్చి ఆయన అడిగిన సామ్యు చెల్లించి ఆయన చేత తమ చిత్రాలను గీయించు కునివోవార.

పు ని తన గీసిన చిత్రాలకు ఎక్కువ మొత్తాలు వసూలు చేయడంలో చాలా జాగ్రత్త వహించేవాడు. ఇది పిలువచేసి ఆశ్చర్యం కలిగించేది. పు ని కొందరయితే, “సిర్వసింగ పిరిత్యాగి అయిన పు నికి ఇంత ధనాశ పినికొదావు,” అని చాటుచూటగా విరుద్ధించేవారు. పు ని వీటన్నిటినీ విట్టింపు

కోకుండా చిత్రలేఖనం ద్వారా సోమ్యు వసూలు చేయడంలోనే నిమగ్నుడై ఉండేవాడు!

ఇలా ఉండగా ఒకనాడు చక్కగా అలంకరించబడిన ఒక అందమైన గుర్రబృందంలో ఆశ్రమానికి వచ్చిన రాజనర్తకి శ్రీ భాంగి పు నిని సిందర్శించి, తన చిత్రమీటం గీయించు కోవాలన్నది.

“సింతోషం. ణాలలో చిత్రించి ఇస్తాను. అయితే కొంచెం ఎక్కువ మొత్తం చెల్లించాల్సి ఉంటుంది!” అన్నాడు పు ని.

“ఆ విచారం వద్దు. తప్పు ఎంత అడిగినా ఇస్తాను. అయినా, పుంధు గాన అత్త గుత్తున్నార. ఎంత కావాలేమిటి?” అని అడిగింది రాజనర్తకి.

“నీ స్థాయికి తగ్గట్టు ఎంత ఇవ్వగలవో నువ్వే చెప్పు,” అన్నాడు ముని.

“వంద వరూలు చాలా?” అని అడిగింది నర్తకి, పు ని పరమానందం చెందగలడన్న ఆశతో.

“రెండు వందల వరహాలు,” అన్నాడు
వు ని ఏవూ త్రం తొణక్కుండా.

ఆ వూటవిని ఒక్క నిమిషం అవాక్కయి
పోయిన నర్తకి, వెంటనే తేరుకుని, “మరీ
ఎక్కువమొత్తం. అల్లు నా వు నివర్తకు
అంతటి అత్యాశ పిని కి రాదు!” అన్నది
నిష్ఠూరంగా.

“ఇంపు లో బేసారాలకు ఏవూ త్రం తామా
లేదు. వు రో వూట వూట్లాడకుండా అడిగిన
మొత్తం ముందు పెడితేనే చిత్రపటం. లేకుంటే
వచ్చిన దారినే తిరిగి వెళ్ళవచ్చు,” అన్నాడు
వు ని నిష్ఠూరంగా.

వచ్చిన పిని పై ర్తి చేసి కోకుండా తిరిగి
వెళ్ళడానికి నర్తకి అహం అడ్డుపిడి, వు ని
అడిగినరెండు మందల వరహాలు తీసి ఆవున

వుంపుంచి, “సిరే, ఆ పొన్నచెట్టు కింద
నిలబడతాను. చిత్రించు,” అంటూ వెళ్ళి
ఎదురుగా ఉన్న చెట్టు కింద నృత్యభంగి
వు లో నిలబడింది.

ముని తదేకంగా ఆమెవంక కొంతసేపు
చూసి, కుంచెనందుకుని చకచకా చిత్రపటం
చిత్రించి ఆమె చేతికిచ్చాడు.

దానిని పూసిన ఆమె, “చిత్రపటం అద్భు
తంగా ఉంది. అంపు లో సిందేహం లేదు.
అల్లు తే దానిని గీసినందుకు వు వు పిత్తు
కున్న మొత్తం వూత్రం చాలా ఎక్కువ. ఇలా
ధనం కూడబెట్టి వెళ్ళేప్పుడు పిట్టుకు
పొతారా?” అంటూ విస్మయ గా వెళ్ళి, గ్ర
బ్బండిలో కూర్చుని సురానికి తిర్ర గ్ర థియ్యాణ
వు వుంచి.

మరికొన్ని నెలల పాటు ముని దీక్షగా చిత్రాలు గీస్తూ, అలాగే ధన సంపాదన కొనసాగించాడు. అప్పుడే, ఆ తరవాత హితాత్మక చిత్రాలు గీయడం వూని శిష్యులకు జ్ఞానబోధ చేస్తూ, ధ్యాన పద్ధతులు నేర్పడం ప్రారంభించాడు. ఆ సంగతి తెలిసి, ఆయనలో హితాత్మక వచ్చిన ఈ పూర్వకు కారణం ఏమిటో తెలుపు కోవాలన్న కుతూహలం కొద్దీ రాజనర్తకి ఒకనాడు ఆశ్రమానికి బయలు దేరింది.

కిందటిసారి వచ్చినప్పుడు రాత్రి రప్పలతో ఎత్తు పిల్లలుగా ఉన్న ఆశ్రమానికి వెళ్ళే బాట ఇప్పుడు చురుకైన చెరువు బడి ఉండడంతో ఆమె ప్రయాణం హాయిగా సాగింది. ఆరోజు వైశాఖ పౌర్ణమి.

ఆశ్రమ ప్రాంగణంలో పద్దమంటపం ఉండడం చూసి ఆమె అశ్చర్యం చెందింది. మంటపంలోపల శిష్యులనూ, భక్తులనూ ఉద్దేశించి సామంతపుని ప్రధాన శిష్యుడు ఉపన్యసించినాడు:

“ధ్యానమందిరు నిర్మించాలని మతగానో ప్రియత్నించి, అది నెరవేరకుండానే తన

గురు మాటాను ప్రకాశనంద స్వామిలు పిరవు పిడించడంతో, ధ్యానమందిర నిర్మాణాన్ని తనల స్వంగా పట్టుకుని, మన గురు వర్తకులు సామంతపుని నిర్విరామంగా కపి చేశారు. స్వార్థపరుడని, దురాశాపరుడని తనను లోకులు కాకులైకూసినా బాధ పడలేదు. తనకు తెలిసిన చిత్రలేఖనం ద్వారా స్వయంగా ధనార్జన చేసి గురు మూర్తికను నెరవేర్చారు. భావితరాలకు మహాపాకం చేసి, తపస్సు చేసి కోవడానికి అరణ్యానికి వెళ్ళిన మహానుభావమాయన. ఆయన కారణంగానే ఆశ్రమానికి ఈరోజు చక్కని బాట ఏర్పడింది. మన మందరం ఆయన కెంతో రుణపడి ఉన్నాం!”

ఆ మాటలు వినిగానే రాజనర్తకి కళ్ళలో నీళ్ళ తిరిగాయి. మునివర్తకులను అపార్థం చేసి కున్నందుకు నొచ్చుకుని, మనస్సులోనే క్షమాపణలు చెప్పుకున్నది. ఆ తరవాత తన కంఠహారాన్ని, చేతులకు పట్టుకున్న బంగారపు గులనూ తీసి, ధ్యానమందిరానికి కానుకగా సమర్పించి, ప్రశాంత చిత్తంతో నగరానికి తిరుగు ప్రయాణమయింది.

భల్లూక మాంత్రికుడు

21

[కాశీపర్వ సోరంగ పూర్ణాన పౌర్ణమి, ధ్యౌర్గల వృంద విప్రత్రయంను తీసి కున్నాడు. తరవాత అందరూ సోరంగ పూర్ణం గ్రంథా వెళ్ళి అద్భుతా మృత్యు విలకపు తొలగించి జితేతరాజుగారి ఉద్ధానవనంలో ప్రవేశించారు. ఆ సమయంలో అక్కడికి రాజు, మాయా పురుషులు వచ్చారు. రాజు, ధ్యౌర్గలను అక్కడెక్కడ కొచ్చారని ప్రశ్నించగా, గ్రంథ బ్రహ్మ విప్రత్రయం, సుబ్రహ్మణ్య, అంటూ అరవసాగాడు. -తరవాత]

గురు బ్రహ్మ చెప్పదలిచిందేమిటో అర్థంకాక రాజు జితేత్రుడు కోపంగా, “ఒరే, సన్యాసీ వెధవా, నీ వాగు డేవు టి? విప్రత్రయం ఎక్కడ? సుబ్రహ్మణ్య ఎవరు?” అని అడిగాడు.

గురుబ్రహ్మ కొంచెం స్థిమితపడి, “మహారాజా, బ్రహ్మచర్యం నన్ను, సన్యాసి అని అవమానపరచకండి,” అన్నాడు.

రాజు ఆ జవాబు కుచిరాకుపిడుతూ ఏదో అసబోయేంతలో, మాయా పురుషుడు కోపంగా పిచ్చు కొరికి, “ఒరే, దొంగ బ్రహ్మ! అట్టే మాటలు పెంచక, సంగతేమిటో చెప్పు,

నా వృంద ఎవరో దొంగిలించిన విప్రత్రయంను నువ్వెక్కడైనా చూశావా?” అని అడిగాడు.

గ్రంథ బ్రహ్మ, తన శిష్యుల కోసం తల తీప్పి, “ఒరే, శిష్యుల శిష్యులారా! ఇతగాడైనా కొత్తగా చంద్రశిలా నగరానికి అమాత్యుడైన మర్కటాడు?” అన్నాడు.

“అమృత గ్రంథ, అమృత! ఈయన పురుషా మాతృతృ!” అన్నారూ శిష్యులై లిద్దరూ.

మాయా పురుషుడు బ్రహ్మని కత్తితో కొట్టబోయిన వాడల్లా తప్పులు ఎప్పుడు కుని, తోకతో డెక్కుమంటూ కొట్టి, “ఒరే, వెంటనే

నువ్వు చూసిందేదో చెప్పకపోయావో, ఈసారి కత్తితో నీ తల నరికేస్తాను,” అన్నాడు .

పురుషుడితోకదెబ్బకు గురై బెర్హాగి కింద పడిపోయి, ఒక్క పులు పితుంటూ తన శిష్టిల కేసీ చూశాడు . పేద శిష్టి పులు విచారంగా ముఖం పెట్టి, “గురో, నిజం చెప్పేయండి, నగర ఉత్తరమిత్వారం దగ్గర ను ధర్మసిత్రం ఎదటి, పూడంతస్తిల భవంతి య జపూ ని సుబ్బిశెట్టి దగ్గర గదా, మనం ఆ మంత్ర దండాన్ని చూసింది,” అన్నాడు .

గురు బెర్హాగి పూట్లాడ బోతు న్నంతలో పూయో పురుషుడు కిద కిద పుంటూ నవ్వి, “ఒరే, మతిమాలినవెధవా, ఇంకా మీ గురు మా చెప్పే దేమిటి, సంగతంతా నువ్వే చెప్పావు గదా? రాజా! వెంటనే భటులను ఆ శెట్టి ఇంటికిపింపి, ఆ మంత్రదండాన్ని తేప్పింపు,” అన్నాడు .

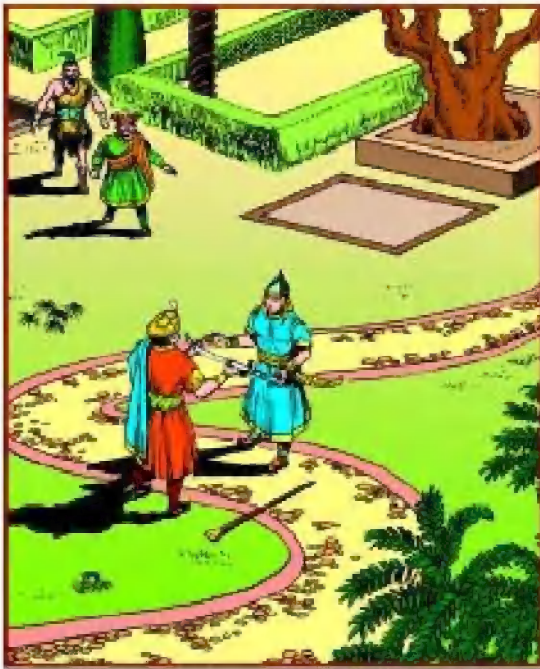
ఈసారి రాజు చప్పిట్లు చరచగానే భటు డొకడు అక్కడికి వచ్చాడు . రాజు వాడికి బెర్హా గులన చూపిస్తూ, “ఒరే, విశ్వవెంట మరి కొందరు భటులతో పోయి, మననగరం వాడైన సుబ్బిశెట్టితో పాటు మంత్రదండాన్ని కూడా లాక్కురండి,” అన్నాడు .

భటులు, బెర్హాగులన అదిలించి అక్కడి నుంచి తీసి కుపాత్ర న్నంతలో, ఈసారి కోట గోడల అవతలి నుంచి శంఖనాదం చెవులు దిబ్బిల్లపడేలా వినిపించింది. వెంటనే పూయో మర్కటుడు ఒకగుటుగుటి జితకత రాజుతో, “అహ, రాజా! ఆ శంఖనాదం చేసే పుహాన భామపు నా గురువైన మిథ్యాపుత్రుడు! ఆయన పునశ్చత్ర మత్రపు భల్లూక పూంత్రికు డితోపాటు, రాజుడు ర్మఖుణ్ణీ, కాశీవర్య, ఉగ్రదండ రాస్మిలనూ హితపూర్వుతాడు . నమ్రాణాలపై దచక్రవర్తి కాబోతున్నామా” అంటూ కోటగోడ కేసి బయలు దేరాడు .

రాజు జితకత్రుడు పురుషుడి భుజం పిట్టుకు ఆపి, “నా సేనికులూ, సామంత పూర్వభూపితీ; ఆ ఉగ్రదండ రాస్మిథూ, భల్లూక పూంత్రికుల నుంచి కోటను ఎంత ామికాపొడగలరు! నమ్రాకూడా వెంట లేక పోతే నాకు నిలహాలు వ్యగల వాల్చి ఎవరూ లేరు గదా? పుంత్రి జీవగ్ర ప్తిణ్ణి అవపూనించి వింపిటం పొరబాటు గా తొన్నెన్ది,” అన్నాడు .

“రాజా, నీ కొచ్చిన ప్రాణభయం ఏమీ లేదు, చింతించకు,” అంటూ పూయో పురు షుడు, కోటగోడ పై దికిపిరిగెత్తాడు .

పైలపొదల చాటు న దాగిమాడి, అప్పటి వరకూ అంతా గవునిస్తిన్న కాశీవర్య, ఇదే

అన్న అల్లు న కాలదంధు ణ్ణి, ఆ తాంత్రిక విధ్యావి శ్రు తు బందీగా పట్టు కున్నాడు . అదీ సింగతి!” అన్నాడు కాళీవర్మ.

అంతలో సావన త్త స్త్రీ ధ్వజా పితి, “పు హా రాజా, ఆ తాంత్రికుడే తన బందీ అల్లు న రాసి ణ్ణి వెంట బెట్టు కుని, నా కోట వీ ద దాడికి వచ్చి మాటాడు . సేలమాపు శీ తపు దర్శనం చేసి కుంటాను ,” అంటూ అక్కణ్ణించి వేగంగా వెళ్ళిపోయాడు.

రాజు జితకేత్రు డు దిగాలు పిడిపాతూ , కాళీవర్మతో, “కాళీవర్మా! ఇప్పుడు ను వ్వం చెప్ప బోత్ర న్నామా? ఓహో, ఒక చేతిలో పు లత దండం వస్తూది; రెండవ చేత్తో ఒర నుంచి కత్తి ధూ య గలమాంసం తకూ ను మ్మానావీ దదన్ని ప్రయోగించ బోతున్నావు?” అన్నాడు.

కాళీవర్మ పు లతదండాన్ని, ఒర నుంచి కత్తిని లాగి దాన్ని, కిందపిడవేస్తూ, “పు హా

రాజా, నేను ఈ రెండింటిలో దేన్నీ తమ మీద ప్రయోగించబోవటం లేదు. ఇప్పుటి పరిస్థితు ల్లో రాజ్యాన్ని పూ ల్తికుల నుంచి, రాసి ల నుంచి కాపాడవలసిన బాధ్యత నా మీద కూడా వస్తూది,” అన్నాడు .

రాజు జితకేత్రు డు ఆ పూ టలకు చాలా సంతోషించి, కింద పిడిమన్న కాళీవర్మ కత్తిని స్వయం గా చేతికి తీసి కుని, కాళీవర్మకు ఇవ్వబోతున్నంతలో దానిని ను సొరంగ పూ ర్గం నుంచి పు లత రాజు ధృ త్మ ధూ , వెనకగా భల్లూక మాంత్రికుడూ పైకి వచ్చారు.

ధృ త్మ ధృ భీకరంగా ఒక కేక పేట్టి, కత్తి ధూ సీ, “కాళీవర్మా, నీకేపు హా ని జరిగి పుంటుందేమో అను కున్నావు . నిరే, ఈ రాజు జితకేత్ర ణ్ణి ఇంకా ప్రాణాలతో మాడనిచ్చాడే? ఇదు గో, నా కత్తికి బలిచేయ బోతున్నానీ,” అంటూ జితకేత్ర డి కేసీ ధూ కాడు .

కాళీవర్మ చప్పిన ధృ త్మ ధృ డి కత్తికి తన కత్తిని అడ్డు పేట్టి, “రాజా ధృ త్మ ధూ! తొందర పడకు. ఈ జితకేత్ర రాజుగారి వంశానికొకవ చెస్తూ, యు ధ్ధంలో నా తండ్రి పు రణించాడు . ఆ సింగతి పు రించి, ఇప్పుడీ పు హారాజును చంపటం పాపికారణం అవుతుంది,” అన్నాడు .

ధృ త్మ ధృ కోపంగా ఏదో, అనబోయేంతలో భల్లూక పూ ల్తికుడు చప్పిన వంగి కిందపిడిమన్న పు లత దండాన్ని చేతికి తీసి కుంటూ , “కాళీవర్మా, బాగా చెప్పామానా గు రు వెళ్ళ భల్లూకపాడు డి ప్రిబలవిరోధి తాంత్రిక విధ్యావి శ్రు తు , రాసి డు కాల దండుణ్ణి, తన సేవకుడైన జంబుకేశ్వరుణ్ణి వెంటపెట్టుకుని, ఈ ప్రాంతాలకు వచ్చాడు.

అంటే, వాడేదో నాగ్రువు మఱు హని కలిగించే వచ్చి మూటాడని నా అనుమానం. వునం భల్లూకపాదపర్వతాలకు వెళ్ళాలి,” అన్నాడు.

“మనం అటు వెళితే, ఇక్కడ ఆ తాంత్రికుడి ఆగడాలు ఆపిటం ఎట్లా? వాడు సావుంతు సూర్యభూపతి కోటపై దాడికి వెళ్ళినట్టు తెలిసింది. కోటలో పెద్ద సైన్యం అంటూ ఏమీ లేదు,” అన్నాడు కాళీవర్మ.

భల్లూక పూంత్రికుడు వెనుక్కుంటూ, “ఆ సింగపులన్నీ సోరంగ పూర్గంలో పివే శించే వుండు, తన కోట కోసే పోతున్న సూర్య భూపతి చెప్పగా విన్నాను. మను ఈ రాజులా, సావుంతు లా గొడవల్లో ఎందుకు తలదూర్చాలి?” అన్నాడు.

కాళీవర్మ కోపంగా పూంత్రికుడి కేసీ చూస్తూ, “ఈ రాజ్యంలో పిష్టి పేరిగినవాణ్ణి, వుండు ఈ రాజ్యం, దాని పాలకులూ వుండు చూడకుండా, ఎక్కడో కొండల్లో మళ్ళీ ఒంటరి పూంత్రికుల సిహాయానికి పావటం, ఏ పూత్రం ధర్మం అనిపించుకోదు,” అన్నాడు.

ఆ జవాబుకు భల్లూకపూంత్రికుడు వెల వెలపోతూ, “శిష్యా కాళీ, నువ్వు క్షణాల మీద చాలా వూరిపొయ్యి మాపుంత్రిదండం తెచ్చిన వాళ్ళకు అర్ధ రాజ్యం, తన దత్తు కుమార్తెనూ ఇస్తానన్న ఈ జితకేతు రాజు పూటలు నమ్మి మోసపోకు,” అన్నాడు.

“ఇందులో అర్ధరాజ్యం, రాజకుమార్తెతో వివాహం అన్న ప్రీతికేలేదు. వుంత్రిదండం ఇచ్చింది వుహారాజుగారికి కాదు; నీకు గదా?” అంటూ కాళీవర్మ రాజు జితకేతుడి కేసీ చూశాడు.

రాజు జితకేతుడు ఒకసారి తలవైపి, “ఇక్కడ మళ్ళీ రాజు ధుర్మజుడూ వాళ్ళ సింహంలో...” అంటున్నంతలో రాజు ధు ఉగ్రదంధుడు రాతిగద పేక్షిత్తి భీకరంగా అరుస్తూ సోరంగం నుంచి బయటికి వచ్చి, “రాజు ధుర్మజుడే కాదు, నేనూ మళ్ళీ. అదుగో, తలారి భల్లూకుడు కూడా వస్తా న్నాడు. రాజా, ఆ చెప్పబోయేదేదో మా అందరి సమక్షంలోనూ చెప్పు!” అన్నాడు.

రాజు జితకేతుడు, ఉగ్రదంధుణ్ణి చూసి, “నాకు సంతానం లేదు, నా తరవాత రాజ్యానికి ఎవరిని వారసుడుగా పేట్టి పొదావూ అని ఆలోచిస్తున్నాను. అనుకోకుండా ఇప్పుడు మంచి అవకాశం లభ్యమైంది. సామంతు సూర్యభూపతి కుమార్తె నా దత్తురాలు. ఆమెను కాళీవర్మకిచ్చి వివాహం చేస్తాను. నా తరవాత ఈ చంద్రశిలానగరం రాజ్యానికి అతడే రాజు!” అన్నాడు.

భల్లూక వూరికివచ్చి, “జ్యేష్ఠ భల్లూక పాదగ్రహించు!” అంటూ పేదగా ఒక కేక పేట్టి, “సాధ్యసాధ్యాల వదిల్చివేస్తారు. ఆ దుర్మార్గుడు తాంత్రికని శ్రద్ధ తీసికొని సూర్య భూపతి ఏకైకపుత్రుని చెరువట్టి, తన స్థావరం అన్ని నాశనం చేసి ప్రాంతాలకు బయలుదేరి మూటాడు. వాడికి ఎంతోకాలంగా భల్లూకేశ్వరికి ఒక పిల్ల జారిణిని సింహాన్నించాలని ఆశగా మన్నుది,” అన్నాడు.

“అది నేను జీవించి మూడవగా ఆ తాంత్రికుడికి సాధ్యం కాదు!” అంటూ కాళీవర్మ కత్తి వూరేడు.

“నేనూ, అదే ప్రతిజ్ఞ చేస్తున్నాను, కాళీ!” అంటూ రామ్మిడు ఉగ్రదండుడు రాతిగద పైకెత్తాడు.

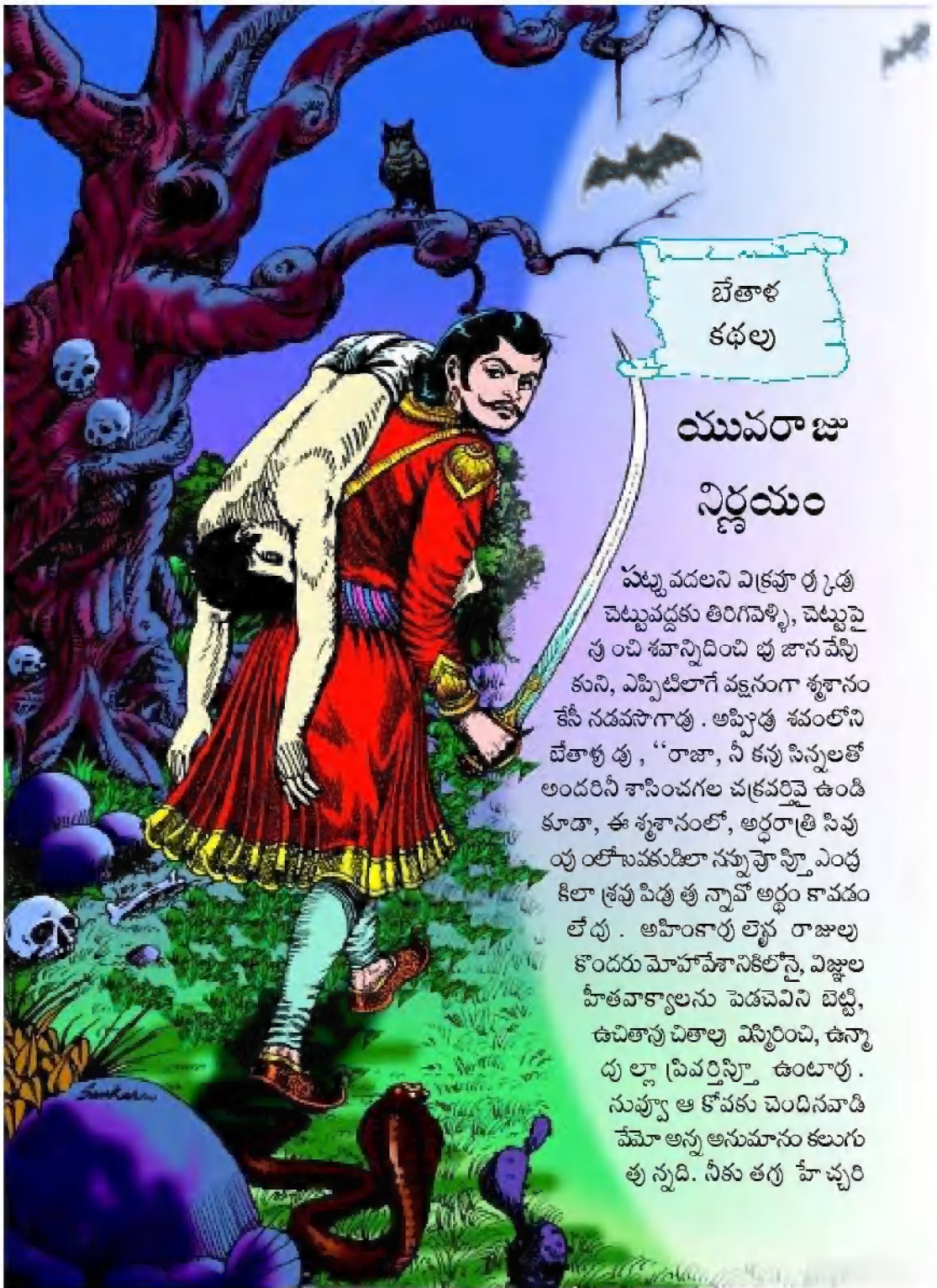
భల్లూక వూరికివచ్చి చిన్నగా నవ్వి, “మీ ప్రతిజ్ఞలు నెరవేరాలనే నేనూ కోరుకుంటున్నాను. ఉగ్రదండా! పినిలో పినిగా ఆ తాంత్రికని ధ్యాని శ్రద్ధించి, నీ అన్న కాలదండ శ్రద్ధ కూడా రొంపుకో. అతడితో వుండు వూరికి వుండి తిప్పిపోగొట్టి ఆ తాంత్రికుడు నన్ను బంతు లా ఉపయోగించుకుంటు

న్నాడు. నిరే, ఇక వస్తాను!” అంటూ సొరంగ వూరికి వెళ్లి బయలుదేరాడు.

భల్లూక వూరికివచ్చి సొరంగ వూరికి వెళ్లి వెళ్తున్నంతలో, ఒక పాద చాటు నుంచి తలారిభల్లూకుడు, “దిరిసేనవన భ్రష్టవా!” అంటూ గండగొడ్డలి ఎత్తి, అతడి ముందు దూకి, “వూరికి భల్లూకా! నీ వూరికి దండం కారణంగా సిగం భల్లూకంగా వూరిన, ఈ నగర తలారి వూరికి? నీ వ్యవసాయ, నీ గ్రామ అందరం భల్లూక నా వూరికి పేద గందర గోళానికి కారణం అయ్యాయి. నన్ను తిరిగి వుండిగా వూరికి వస్తావా లేక ఈ వూరికి ఈ గండగొడ్డలితో తలనరకం పంటవా?” అన్నాడు.

భల్లూక వూరికివచ్చి గడగడ లాడి పోతూ, “నీ మూతలారి భల్లూకుడివి కాదు; ఈ నగర ప్రధాన తలారివి! పొయ్యి, దిరిసేన వనంలో శివడిన వాళ్ళ తలలు నర్తకు!” అంటూ వూరికి దండంతో తలారిభల్లూకుడి తల మీద పెట్టి మూడు సార్లు కొట్టి, మెరుపు వేగంతో అక్కడి సొరంగంలోకి దిగి పోయాడు. - (పురిగింపింపు సింహికి)

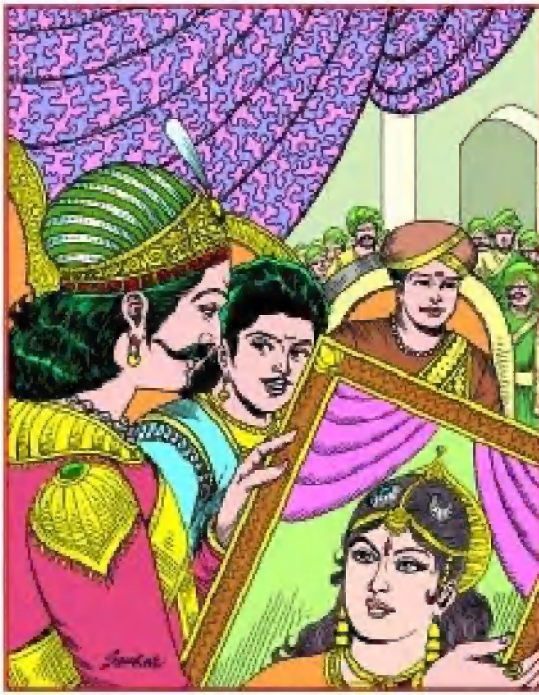

బేతాళ
కథలు

యువరాజు నిర్ణయం

పట్టు వదలని విక్రమార్కుడు చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్నిదిండి భుజానమేసి కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసంగా శ్మశానం కేసీ నడవసాగాడు. అప్పిడత శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, నీ కన్ను సిన్నలతో అందరినీ శాసించగల చక్రవర్తివై ఉండి కూడా, ఈ శ్మశానంలో, అర్ధరాత్రి సివు యంతో సమకుడిలా నువ్వువ్రాస్తూ ఎంత కిలా శ్రవు పిడుత న్నావో అర్థం కావడం లేదు. అహంకారు లెక్క రాజులు కొందరు మోహమే శాసికిలోనై, విజ్ఞుల హితవాక్యాలను పెడచెవిని బెట్టి, ఉచితానుచితాలు ఎమ్మీరించి, ఉన్నా యుల్లా నివర్తిస్తూ ఉంటారు. నువ్వు ఆ కోవకు చెందినవాడి మేమో అన్న అనుమానం కలుగు తున్నది. నీకు తగ్గ హేచ్చరి

కగా ఉండేందుకు, ఒకానొక రాకుమారి నొంద ర్యాన్ని చూసి పెళ్ళి రచి, శ్రేయోభిలాషిల్లా, విజ్ఞుల్లా అల్లున పేదలు వారిస్త్రిన్నా విన కుండా, తన ప్రాణాన్నే పిణంగా పెట్టి, ఆమెను వివాహిపూ డడానికి సిద్ధపడిన దినకరవర్మ అనే యువరాజు కథ చెబుతాను, శ్రవ తెలియ కుండా, విస్త, ” అంటూ ఇలా చెప్పుసాగాడు:

సింజివినీ రాజ్యాన్ని పాలించే కవుల భద్రుడి ఏకైక సంతానం దినకరవర్మ. “త్రి యోచితమైన యుద్ధవిద్యలతో పాటు, ఇతర శాస్త్రాలను అభ్యసించి, ఇరవైయేళ్ళ ప్రాయా నకే అతడు తండ్రిని విుంచినతనవ్వుడిగా పేదల స్రీశుసిల్లు పొందాడు. త్వరలో కుమారు డికి పట్టాభిషేకం చేసి, రాజ్యపాలనాభారం నుంచి విశ్రాంతి తీసి కోవాలని ఆలోచించ సాగాడు వుహారాజు.

ఆ సివుయ్యంలో ఒకనాడు ఉషాపిత రాజ్యం నుంచి రంజితశర్మ అనే ధూత రాజ దర్శనానికి వచ్చాడు. కొలు మఱిరమ్మ రాజు సిక్కునే తీవిగా కూర్చుని మమ్మయ్య వరాజును చూసి పరమానందం చెందిన, రంజితశర్మ రాజుతో, “వుహారాజా, యువరాజు దినకర వర్మకు తనకుమార్తె మధూలికనిచ్చి వివాహం చేయడానికి ఉషాపిత వుహారాజు అభిలషిస్త్రి న్నారు. ఆ విషయాన్ని తప్ప తోవునవి చేయ వున్నావు. పూరాకుపూరి చిత్రపటాన్ని వీం చండి,” అంటూ సిందీలోనుంచి వుధూలిక చిత్రపటాన్నీ, జాతక చక్రాన్నీ తీసి వుహారాజుకు అందించాడు.

వుహారాజు చిత్రపటంలోని వుధూలిక అద్భుతనందర్యాన్ని చూసి అబ్బురపెట్టాడు. చెంపకు చారడేసి కళ్ళతో, సింపింగి నాళికతో, చిరుదరహాసంతో బంగారు బొమ్మలా మతది వుధూలిక. ఆయన చిత్రపటాన్ని కొంతామీ పిరిశీలనగా చూసి, కుమారు డికి అందించాడు. ఆ తరువాత జాతక చక్రాన్ని పిరిశీలించ వుని ఆస్థాన జ్యోతిష్సిక్కుడికి ఇచ్చి, వుధూలిక చిత్రపటాన్ని రెప్పవేయకుండా చూస్తూన్న తనకుమారు డికి తీసి వుందహాసంతో పూడ సాగాడు.

వుధూలిక జాతక చక్రాన్ని కొంతామీ జాగ్రత్తగా పిరిశీలించిన ఆస్థాన జ్యోతిష్సిక్కుడు దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి, “వుంచండి, వుహారాజా! వునవ్వు వరాజు వుధూలికకు వివాహి పూడితే, వివాహమైన నెలరోజుల్లో ఆయన సిర్పగుడుతో వురణించక తప్పిదు,” అన్నాడు విచారంగా.

ఆ వూట విని యు వరాజు ఒక్క ిం
దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. వెంటనే తేరుకుని,
“మరణం అనివార్యమైనప్పుడు అది ఏదో
రూపంలో రాకతప్పదు. జాతకం నెపంతో
అద్భుత నోందర్యరాశిని వదులు కోవడం
వివేకం కాదు,” అన్నాడు చిరాగ్గా.

పు ధూ లిక అందం యు వరాజును బాగా
ఆకట్టుకున్నదని గ్రహించాడు పు హారాజు.
ధూ తరుణజితశర్మకు ఏమి చేయా లో పాలు
పాక, “త్వరలో ఏ నిర్ణయ వ్నూ తెలియ
జేయండి, ప్రిభూ,” అని చెప్పి రాజుకు
నమస్కరించి అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

కొన్ని రోజులు గడిచాయి. ఒకనాడు దినకర
వర్మవేటకు అడవికి వెళ్ళాడు. పు ధ్యాస్నాం
వరకు వేటాడి అలిసిపోయి న యు వరాజు,
ఒక కొలను ఒడ్డున పిరివారంతో సిహా భోజ
నాదికాలు పు గించి, పిక్కనే మన్న ఒక పేద్ద
మరిచెట్టు కింద విశ్రాంతి తీసుకొనాడు.
యు వరాజు కనురెప్పలు నిద్రాభారంతో
మూతలు పడుతుండగా, ఆ మరిచెట్టు
కొప్పుపేస్తూ ఆహారం కొనిం పొందిమన్న పేద్ద
కొండచిలువ, హితాత్మగా యు వరాజు వీ దికి
ధూకి, ింంలో శరీరాన్ని పు ట్టేసింది. ఆ
భీకర ద శ్యాన్ని పూ సీ భట్రులు భీతితో హాహా
కారాలు చేశారు. చిలువను చంపి యు వ
రాజును ఎలా రోయి కోవాలో తెలియ లేదు.
చిలువపై గురిపెట్టే కత్తిదెబ్బ, పొరబాటున
యువరాజు శరీరానికి తగిలితే ఏం చెయ్యాలో
తెలియ క కొట్టువు ట్టాడ సాగాడు.

అంతలో ఎక్కడినుంచో ఒకదాని వెనక
పు రొకటిగా ధూ సు కు వచ్చిన ఐదు బాణాలు

కొండ చిలువ శరీరాన్ని భద్రం చేశాయి.
చిలువ న యు వరాజును వదిలిపెట్టి క్షాన్లుషా
గిలగిలా కొట్టుకుని ప్రాణం విడిచింది. యు వ
రాజుకు ప్రాణగుండం తప్పీనందు కు భట్రులు
పిరవూ నందం చెందారు.

కొంతానపిటికి ఒక అందమైన రథం
అక్కడికి వచ్చి ఆగింది. చేతిలో విల్లంబులతో
వీరనారిలామన్న ఒక నోందర్యరాశి రథం
నుంచి దిగింది. కొంతనుంచి యు వపులు
ఆమెవెంట అక్కడికి వచ్చారు.

తన పు త్ర్యవు ఖం నుంచి బయటపడి
దానికి ఆ యు వతి ధను ర్విద్యాకాశలవై
కారణం అని గ్రహించిన యువరాజు, ఆమె
కేసీ క తజ్జతగా చూశాడు. కొన్నాళ్ళ క్రితం
చిత్రపటంలో పూసిన పు ధూ లిక పాలికలు
ఆ యు వతిలో కనిపించాయి.

“నేను ఉషాపిడియ్య మరాణి వుదూలి కను. చెలికత్తెలతో వనవిహారానికి వచ్చిన నాకు, అనకొకుండా విువ్వుల్నిసిర్పం నుంచి రొంచే అవకాశం లభించింది. ఇంతకూ తవుర్ర,” అంటూ అర్థోత్తిలో ఆపీంది ఆ య్యు వతి.

“నేను సింజీవినీమిత్రు య్యు మరాజు దిన కరవర్మను. చిలువ బారినుంచి రొంచి నుదుకు క తజ్జతలు!” అన్నాడు య్యు మరాజు వుందహాసిం చెస్తూ.

వెంటనే మధులికసిగ్గుతో తలదించుకు న్నది. తరవాత ఇర్ర మత్తా కొంతుంమీకరి నొకర్ర పూసి కుని, వక్షనంగా తవు తవు రాజ్యాలవైపు తిర్ర గు ప్రియూణవు య్యూర్ర.

చిలువబారినిపిడ్డతనకుపూర్ర డు అదష్టి మశాత్త బయట పిడినప్పటికీ, య్యు మరాజు

వుదూలికను వివాహిపూడితే సిర్పగండం తప్పదన్న ఆస్థాన జ్యోతిష్సిక్కిడి హచ్చరిక గుర్తుకు రావడంతో వుహరాజు ఆందోళనకు గురయ్యెడు.

వారు రోజులు గడిచాక, ఒకనాటి సాయం కాలం వేళ దినకరవర్మ విదూషికుడితో కలిసే ఉద్యానవనంలో విహారించ సాగాడు. సూర్యాస్తమయ నందర్యాన్ని తిలకిస్తూ వుండుకు వెళ్ళినయువరాజు, అశోకవృక్షం కింది ఎండు టాకుల వుధ్యదాగిమన్న తావు పావును గవునించకుండా, దానితోక ప్రిదకాలు వేశాడు. తాము బుస్సున పడగెత్తి, యువ రాజు పాదంపేళాట్రు వేసే జరజరా వెళ్ళ తూందే, ఖడ్గంతో దాని తలను తెగనరికాడు య్యు మరాజు.

విదూషికుడు పేట్టిన కేకలకు భటులు పరిగెత్తుకు వచ్చారు. సంగతి తెలిసిన ఆస్థాన వైష్ణవుడు పొటాపొటిగా వచ్చి, య్యు మరాజుకు విషం హారించే గుళికలు ఇచ్చి, ప్రాణాపాయం నుంచి కాపాడాడు.

ఈ సింఘటనతో వుహరాజుకు ఆస్థాన జ్యోతిష్సిక్కిడి హచ్చరిక గుర్తుకు రావడంతో, వుదూలికను వివాహిపూడితే య్యు మరాజుకు సిర్పగండం తప్పదేమో అన్న భయం పట్టు కున్నది.

వురొహం రోజులు గడిచాక, ఒకనాటి రాత్రి య్యు మరాజు భోజనం వుగించి నిద్రకు ఉపక్రవిస్తూ, పిరిచారిక తెచ్చి పేట్టిన రీర పాత్రను అండుకోబోతూ, అది జారికిందపిడ డంతో పాలు కాస్త నేలపాలయ్యాయి. పిక్కనే వున్న పెంపుడు పిల్లి ఒక్క గెంతున వెళ్ళి, ఆ

పాలన తాగి వున్న ఐవే గిలగిలా తన్ను కుంటూ ప్రాణాలు విడిచింది. ఆ స్థాన వైద్యుడు పాలన పిరించి, అందులో అతి భయంకరమైన తామపావు విషం కలుపి బడిందని నిర్ధారించాడు.

రహస్యతన తెచ్చిపెట్టిన పిరిచారికను ఆరా తీయగా, ఆమె శత్రుదేశపు గూఢచారిణి అనీ, యువరాజును అంతం చేయడానికి అంతఃమితంలా ఇటీవలే పిరిచారికగా ప్రివేశించిందనీ తెలియ వచ్చింది. ఆమెను కారాగారంలో బంధించారు.

ఇది జరిగిన కొన్నాళ్ళకు ఉషామిత్రుని రంజితశర్మ వచ్చి, కొలువదారి మార్చుచూ హారాజును దర్శించి, యువరాజును పూర్వాలకు వివాహి ప్రసిక్తి తెచ్చాడు.

ఆ పూటవెనగానే యువరాజునుండి, “యువరాజును పూర్వాలకు వివాహి పూడే ప్రసిక్తి లేదు. ఏమిటో? నానన్న వూరికి వెళ్ళి, ఆనాటి నుంచి యువరాజుకు మరొక పూర్తి నిర్వగుడాల దాపురించాయి. ఏదో దైవానుగ్రహం వల్ల ప్రాణాలతో బయట పడ్డాడు. ఇక ఆ పూర్తి పూచి రంజితవని వివాహి పూడికోటలో అత్యంత పేడితే అతడి గతి ఏమిటో? ఏమిటో? ఉషామిత్రుని భయంగా ఉంది. దయ చేసి ఇక వారి వివాహి విషయం ప్రస్తావించకండి,” అన్నాడు.

వెంటనే పిక్కనే ఉన్న జ్యోతిష్కుడు, “అమిత్ర, ప్రియ! వివాహి ప్రియమే వరు మా జాతక ప్రభావం ఇంత తీవ్రంగా ఉంటే, పూర్వాలతో యువరాజు వివాహం జరిగేది.

యువరాజును నకు దక్కదు. శాస్త్రం పోల్చి పాడు,” అన్నాడు గంభీరంగా.

పూత రంజితవర్మ గాఢంగా నిట్టూర్చి, తన అభిప్రాయం కూడా ఇదేనా అన్నట్లు యువరాజుకేసి పూశాడు.

యువరాజు కొంతసమీక్షనంగా ఆలోచించి తలపింకిస్తూ, “నన్ను పూర్వాలకు వివాహి పూడాలని నిర్ణయించుకున్నాను,” అన్నాడు దధంగా.

చేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, యువరాజు దినకరవర్మ పూర్తి సార్వ నిర్వగుడానికి గురైకూడా జ్యోతిషం మీద ఆయనకు గురి కుదరక పోవడానికి కారణం ఏమిటి? అన్న భవజ్ఞుడైన కన్నతండ్రి, విజ్ఞుడైన ఆస్థాన జ్యోతిష్కుడు వారించినప్పటికీ చెవిని పెట్టుకుండా మూర్ఖంగా పూర్వాలకు వివాహి

మాదాలని నిర్ణయించడం మోహవేశజనిత ఉన్మాదం కాక వు రేమిటి? ఈ సిందేహాలకు సమాధానం తెలిసి కూడా చెప్పకపోయావో, నీ తల పిగిలిపోతుంది,” అన్నాడు .

దానికి విక్రమార్కుడు , “య్య వరాజు దినకరవర్మ మధూలిక చిత్రపటం చూసి ఆమె సందర్భానికి ముగ్ధుడయ్యాడు . ఆ తరువాత అరణ్యంలో, ఆమెను ప్రత్యక్షంగా చూసి బ్రువింపాడు . ఇక, పాలకుడైన రాజుకు యుద్ధరూపంలో, అస్థి యోపిర లెగ శత్రు మూర్ఖుడి పింట్లో ఎప్పుడూ ప్రవృత్తం నీడూ పొంచిమాట ఉందని ఆయనకు తెలుస్తుంది . అందుకే వుధూలికను వివాహిణిగా డిటే, సిర్ప గండం తప్పదని జ్యోతిష్కుడు చెప్పినప్పుడు యువరాజు భయపడలేదు . ఇది జ్యోతిషాన్ని కించపరచడం కాదు . వాస్తవాన్ని గుర్తించి ఎర్రకగా ప్రవర్తించడమే అవశ్యం ఉంది. అయితే, భవిష్యత్తులో కానీ నన్ను రాజుగా వేర్లల వూటకు ఎర్ర రాడకూడదన్న విజ్ఞత, వినయం కారణంగానే మొదట జ్యోతిష్కుడి మాటను వ్యతిరేకించి వివాహవిషయంలో తొందరపడలేదు . ఇక వుధూలికతో వివాహమైన నెలరోజులకు

సిర్పగండం తప్పదని మొదట చెప్పిన జ్యోతిష్కుడు , కాకతాళియంగా జరిగిన మూర్ఖ ప్రవృత్తి దాలన వుధూలిక జాతక ప్రభావంగా, వివాహానికి పైర్వయే వచ్చిన గండాలుగా చెబుతూ తన వాదాన్ని నిరూపించడానికి చేసిన ప్రయత్నం=వాత్సల్య బద్ధంగా ఆలోచించగల యువరాజుకు అసింబద్ధంగా, డొల్ల తనంగా కనిపించడంలో ఆశ్చర్యం లేదు . కొండచిలువ బారి నుంచి కాపాడి తనకు ప్రాణదానం చేసిన యువతి, వివాహానంతరం జాతక రీత్యా తనకు ప్రాణహాని కలిగిస్తుందని అన్న వూరించడంలో ఔచిత్యం లేదని యువరాజు భావించడం కూడా సింపులజనితమే అవుతుంది. ఈ కారణాలవల్ల యువరాజు దినకరవర్మ నిర్ణయంలో బాతు బద్ధమైన ఆలోచన, ధైర్యం, పరిపక్వత తప్ప మోహవేశజనిత ఉన్మాదం ఏమూ త్రం లేదని స్పష్టమవుతున్నది,” అన్నాడు .

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

— (కల్పితం)

[ఆధారం : రాఘవరాజు పట్టాభిరామరాజు రచన]

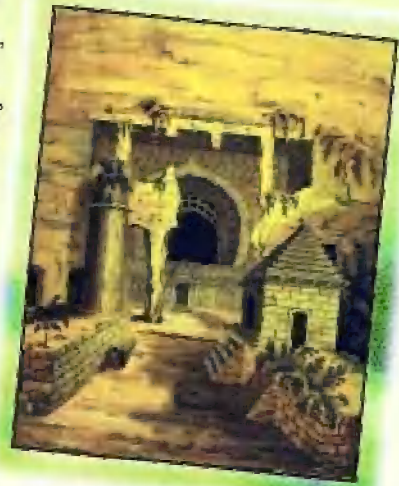

గుహాలయాలు

ఎల్లోరా, అజంతా అనగానే అక్కడి గుహాలయాల్లోని కుడ్య చిత్రాలు వున వునోనేత్రాల ముందు కదలాడుతాయి. సరే, కలిసెమైన శిలలనుంచి ఈ గుహాలయాలను ఎలా నిర్మించారా అని మీరెప్పుడైనా ఆలోచించారా?

వీలో చాలావుందిసిప్పు ద్రుతీరాలకు వెళ్ళి ఉంటారు. అలా వెళ్ళినప్పుడు సముద్ర కెరటాలను తానేలా పొదాలవు ఉండడం; ఉవ్వెత్తున అలలు వచ్చేప్పుడు తీరం కేసి విరిగెత్తడం; ఇసుకలో ఆటలాడుకోవడం; తడి తడిగా మున్న ఇసుకతో ఇళ్ళు, గోమీతాలు కట్టడం మొదలైనవి పిల్లలకు ఉత్సాహం కలిగించే విషయాలు. అలా ఇళ్ళు కట్టేప్పుడు ఇసుక కన్న గోమీతంగా చేర్చి, లోపల కాలిని గాసి, చేతిని గాసి లేదా ఏ వస్తువునో గాసి ఉంచి వాటిని మెల్లగా వెనక్కు తీసి, అక్కడి ఇసుక కన్న తొలగించి ద్వారా వూర్గాలు ఏర్పాటు చేయడం వునకందరికీ తెలిసిన విషయమే. నిర్మాణాలలో గోమీతాలను తొలిచి వున శిల్పాలు గుహాలయాలను నిర్మించారు. వున దేశంలో శిలలను తొలిచే విధానం చాలామీద 2000 సంవత్సరాలకు పైర్వపు ఆరంభ వుల్లుంది.

మొదట కొండల నుంచి ఏ భాగాన్ని ఏ ఆకారంలో తొలగించాలో గుర్తుగా గీతలు గీసే కునేవారు. ఆ తరవాత తొలచడం ప్రారంభించేవారు. మొదట పేళ్ళప్పు భాగం నుంచి తొలుచు కుంటూ సింది భాగానికి వచ్చేవారు. వుంబొసేవు పింట్లోని కార్ల గుహలవుం 1,900 సంవత్సరాలకు పైర్వపు నిర్మించబడింది. ఇరుమైలా ఒకే సరళరేఖ వున్న స్తంభాలకు అది ప్రసిద్ధిగాంచింది.

దానిని నిర్మించిన శిల్పుల నైపుణ్యం అనన్య సామాన్యమైనది; ప్రతిభ పరిపూర్ణమైనది. ఎల్లోరా గుహలో కైలాస మందిరాన్ని రూపొందించిన శిల్పి, అలాంటి అద్భుతమైన కళాస్ఫుష్టతన ఆధ్వర్యంలో జరిగిందని తనే విశ్వసించలేకపోయాడు!

రాజస్థాన్ జానపద కథ

గాడిద... గాడిదే!

జీవనసంగ్ అనే వ్యాపారి తన య కాణానికి కావలసిన సిర్ర కులను కొనడానికి తరచూ దాపులనున్న పట్టణానికి వెళ్ళేవాడు. అలా వెళ్ళేప్పుడు తన గాడిదను వెంటబెట్టుకుని వెళ్ళేవాడు. ఒకనాడలా వెళ్ళి, పట్టణంలో సిర్ర కులు కొనుక్కుని తిరుగు ప్రయాణ వ్యయ్యేరికి బాగా అలసీపాడుతో, విశ్రాంతి తీసుకుందామని ఒక చెట్టు నీడలో నడం వాలాడు. కొంతసేపటికి అలాగే పుగత నిద్రలోకి జారు కున్నాడు.

ఉన్నట్టుండి చిన్న పిల్లలు పు క్షకంతో

పాఠాలు వల్లవేయడం చెవిని పడడంతో జీవన్ సంగ్ ఉలిక్కిపిడి కళ్ళు తెరిచి, పుట్టపిక్కల కలయ చూశాడు. పిక్కనే ఉన్న ఇంట్లో పుల్లా పిల్లలకు పాఠాలు బోధిస్తున్నాడని గ్రహించాడు. “నేనెందుకిలా గొంతు చింపు కుని అరుస్తున్నానో తెలుసా? పురందరూ గాడిదలు. పుట్టల్ని పున్నులు గా తీర్చి దిద్దాలని ప్రియ త్నిస్తున్నాను. మీరేమో నా పూటలేవీ పట్టించు కోకూడదని శుభం చేసిన వాళ్ళలా కూర్చున్నారే!” అని పుల్లాళు పేట్టడం ఆయన విన్నాడు.

ఆ తరువాత పిల్లలు వక్షనుగా ఇంటినుంచి వెళ్ళిపోవడం జీవన్ సంగ్ గవు నించాడు. అప్పిడాయ నకు తన బాల్యం ఒకసారి కళ్ళ ముందు కదలాడింది. తనెప్పుడూ బడికి వెళ్ళిన పాపాన పోలేదు. తండ్రి దుకాణమే అతని బడి. పూట్లాడడం, చదువడం, రాయడం లెక్కలు వేయడం నేర్చుకున్నదంతా అక్కడే. అన్నిటికీ పుంచి య కాణానికి వచ్చేవారితో ఎలా పూట్లాడాలి, ఎలా నడత చూపాలి అన్న విషయాలను తండ్రి ప్రత్యేకంగా అక్కడే నేర్పాడు. పుల్లా పూటలు విన్నగాన, “అహ, గాడిదలను పున్నులు గా పూర్చడానికి ప్రియ త్నించే మహానుభావము ఇక్కడ ఉన్నాడు. ఈ విషయం తనకు తెలియక పోయిందే!” అని భావించాడు. బరు మ్మ

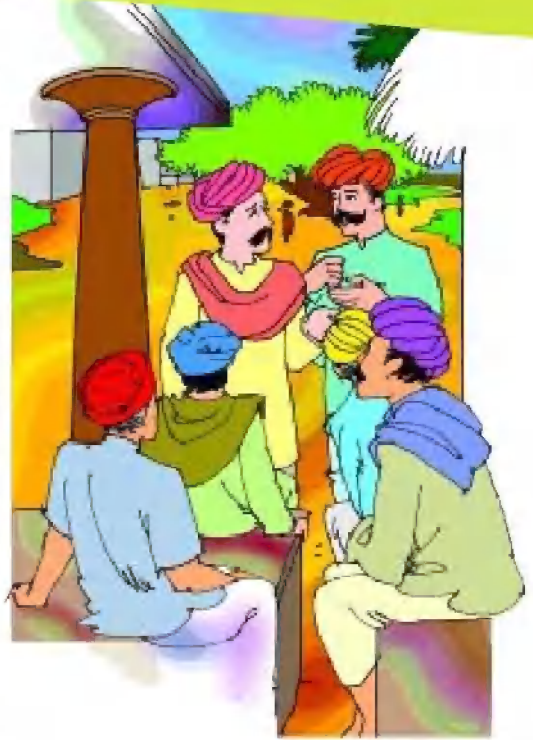

మోయడానికి తప్ప మరిదేనికీ పనికిరాని గాడిద తన దగ్గర ఉన్నది. ఆ పిని చేయి దానికి గాడిదకు ఎలాంటి తెలివితేటలూ అవసరం లేదు కదా వు రి.

జీవనోగలేచి గాడిదను మెంటబెట్టుకుని వెళ్ళి, పుల్లాకు నిలాం చేసి, తన గాడిదను పు నిషిగా పూర్ణుని వేరు కున్నాడు. పుల్లా అతనికేసి అశ్చర్యంగా చూశాడు. చెట్టుకింద పిడు కుని తాను విన్నదంతా వివరించిన జీవన సీంగ పూటలు విని పుల్లా గట్టిగా నవ్వాడు. ఆ తరవాత అతనికి ఆశాభంగం కలిగించడం దేనికని, “సిరే, నీ గాడిదను ఇక్కడే వదిలి, దానిని మూడు నెలల పాటు మేపడానికి అయ్యేఖర్చును కూడా ఇచ్చి వెళ్ళు. ఆ తర వాత వచ్చి పూర్ణు,” అన్నాడు.

జీవనసీంగ చాలా సంతోషించాడు. సిరు కులు కొనగా పు గిలిమిపు డబ్బును పుల్లాకు ఇచ్చాడు. గాడిద పు దేవేనసిరు కులను తీసి పు జానికి తగిలింపు కున్నాడు. గాడిదను పుల్లాకు అప్పగించి క తజ్జతలు చెప్పకుని తిరుగు ప్రయాణమయ్యాడు. మూడు నెలల పాటు ఉచితంగా బరువులు మోయించ దానికి చక్కటి గాడిద వెతుక్కుంటూ వచ్చి నుంపు కు పుల్లా సంతోషించాడు. పేగ్గా దాని పు తకు తను దప్పిడి ఖర్చుపెట్టనవసరం లేదు.

పూర్ణు నెలలు ఇట్టే గడిచిపోయాయి. తన గాడిద బలమైన యువకుడి రూపంలో కాపు కుని మాటల దగ్గర గంపేడాతో జీవన సీంగ పుల్లా దగ్గరికి వచ్చాడు. అతన్ని పూ డగానే పుల్లా నమ్మతూ “రుండి, రుండి.

నేను అను కున్న దానికన్నా గాడిద చాలా తెలివైనది. ఒక నీతిగ్రంథంలో యెరు గీతాలు వల్లించడం ఆరంభించగానే మెల్ల మెల్లగా అందమైన యువకుడిగా మారిపోయింది. సిరిగ్గా ఆ సిరు యంలేనే పిక్క ఊరి అధికారి మరణించాడు. ఆ ఊరి పెద్దలు సమర్థుడైన అధికారి కోసం వెతుకుతూ సలహా కోసం నా దగ్గరికి వచ్చారు. నేను యువకుడిగా పూరిన గాడిదను పూపాను. గ్రామ పెద్దలు నాకు క తజ్జతలు చెప్పి, ఆ యువకుణ్ణి మెంటబెట్టు కుని వెళ్ళారు,” అన్నాడు.

ఆ మాటవిని జీవనోగమొదట పరమా నందం చెందాడు. మెంటనే తనకు గాడిద లేక పొషడం గ్ర ర్తకురావడంతో కాన్తి బాధ పడ్డాడు.

అయినా, అంతటి తెలివైన యువకుడు తనతో మాట వ్యాపారంలో తనకు ఎంతో సిహాయ కారిగా ఉండగలడని ఆలోచించాడు. ఆ యువకుణ్ణి కలుసుకోవాలని నిర్ణయించాడు. అప్పటికప్పుడే బయలుదేరి ఆ గ్రామానికి వెళ్ళి అధికారి ఇంటిని సెప్పి పించాడు.

అప్పిథ అధికారి గ్రామ పేద్దలతో ఏదో చర్చలు జరుపుతున్నాడు. ముల్లా చెప్పినట్లు అధికారి అందంగానూ లేదు; యువకుడు కూడా కాదు. అయితే, సివుస్విలను పిరిష్కరించడంలో అతని నేర్పును చూచుచాలా తెలివైనవాడిలాగే కనిపించాడతనికి. సమావేశం ముగిశాక జీవనసింగ్ వెళ్ళి అధికారిని పిలకరించి, “నేను గుర్తులేనా? నీయ జమానిని. జ్ఞాని అయినవుల్లా దగ్గర నున్న వూరు నెలల క్రితం వదిలి వెళ్ళాను,” అన్నాడు.

అదృష్టవశాత్తూ, జీవనసింగ్ వూరు తీర్చుకు అధికారి ఆగ్రహించెదకుండా, “అయ్యా నేనీ గ్రామాధికారిని. నువ్వేం చెబుతున్నావో

నాకు అర్థం కావడం లేదు. నువ్వెలా నాకు యజమాని విగా ఉండేవాడివో తెలియడం లేదు,” అన్నాడు నెమ్మదిగా.

జీవనసింగ్ మూడు నెలల

క్రితం జరిగిన దానినీ, ఈ ఉదయం వుల్లాను చూసిన విషయ వూరి పైని గుచ్చినట్లు వివరించాడు. తనను అతని గాడిదగా భావిస్తాన్న వ్యాపారి వెర్రి బాగుల వు నస్తిత్వాన్ని చూసి గ్రామాధికారి వు నస్తి లోనే నవ్వుకుని, అతన్ని వురింత అటపిట్టించాలని, అతని చేతులు పట్టుకుంటూ, “వుత్రవూ, వుల్లా నీ గాడిదను ఇక్కడికి అధికారిగా పింపాడని పోరబాటున చెప్పాడు. నిజానికి అది ఇప్పిథు వివిధ వుతాల వుతాలకు నాయకత్వం వహిస్తాన్న ఫకీరుగా ఉంటోంది. నువ్వెళ్ళి అయినను చూడవచ్చు,” అన్నాడు.

జీవనసింగ్ ఫికిర్లును వెతుక్కుంటూ బయలుదేరాడు. ఫికిర్ల సదీ తీరులో ప్రార్థన చేస్తూ ఉన్నాడు. ప్రార్థన పిర్తిగానే జీవనసింగ్ అయినను సెప్పి పించి, “పిక్క పిట్టణంలో మాన్లు వుల్లా నీకు జ్ఞాపికం లేదా? అయినే నీకు నీతిగ్రంథం నుంచి పిద్యాలు బోధించి నున్న వు సేపిగా వూర్చాడు. అంతకు పిర్వం నువ్వనా గాడిదమానేను నీయ జమానిని,” అన్నాడు.

“నేను గాడిదనా? ఏం చెబుతున్నావు?” అని నిరసనగా చూసిన ఫికిర్, “వుల్లా ఎవర్నీ నేను ఎరుగను. వుదరసా నుంచి నీతిగ్రంథం పిద్యాలు నేర్చుకున్నాను. నువ్వేదో

మతిచెడి భ్రవు లో ఉన్నావను కుంటు న్నాను . దాన్ని వూ య వు ంత్రాలతో పొగొట్టు గలను . అయి తే, అంతకు పు ందు న్న మ్మనీ గాడిదను గు రించి వివరంగా చెప్పాలి, ” అన్నాడు.

జీవనీంగ తన గాడిదను గు రించిన వివరాలను పొల్లు పొకుండా వివరించాడు . ఫికిర చెబుతూన్న మాయామంత్రాలు తన ప్రి ద పిని చెయి వనీ, ఆఖరికి ఫికిరే తన పాత గాడిదగా పూ రిపొగలడనీ, గాడిద తనను య జపూ నిగా గు రించగలదనీ జీవనీంగ లోలోపల ఆశతో ఊహించు కోసాగాడు .

అంతా విన్న ఫికిర ప్రశాంతంగా కూర్చుని కళ్ళు మూసి కున్నాడు . జీవనీంగ కూడా ఏం జరు గు తు ందో అన్న ఆత తతో ఊపిరి బిగపెట్టుకుని ఆయ నకు ఎదు ర్త గా కూర్చు న్నాడు. ఫికిరు కొంతసేపయ్యాక మెల్లగా కళ్ళు తెరిచి, “నాయనా, మనలో ఎవరైనా ధైర్యసాహసాలు ప్రిదర్శిస్తూ వారిని సీంహం అంటాం. కు తంత్రంతో కూడిన తెలివి తేటలు గలవాణ్ణి నక్క అంటాం. అయి తే, ధైర్యశాలి సీంహం కాదనీ, జిత్తులపూ రి వాడు నక్క కాదనీ పు నకు తెలు సి . అయి తే, పు న భావాలను అలా ప్రిక టిస్తాం. ఎదు టి వారికి అది ప్రిలభంగా అర్థమవు మ్మంది. అదే విధంగా తను బోధించే పాఠాలను పీల్చులు , శ్రద్ధగా వినడం లేదని పు ల్లా వారిని గాడిదలని పు ందలించాడు . ఆ పీల్చు గాడిదల్ని తెలివి తేటలు గల పు న్న ప్రిలు గా పూ ర్త స్థానని చెప్పాడు . అందు లో పు ల్లా తుప్పే లేదు . నీ గాడిదను పు నిషీగా పూ ర్త పు ని మ్మ

అడగడం నీ అపూ య కత్వం. పు ల్లా దగ్గరికి వెళ్ళి చూ డు . అతని పేరట్లో నీ గాడిద కనిపి స్సింది, ” అన్నాడు .

“చాలా క తజ్జతలు , స్వామీ , ” అంటూ లేచి నిలబడిన జీవనీంగ, “నా జీవితంలో తెలిసారిగా కొన్ని పాఠాలు నేర్చుకున్నాను . నా కళ్ళు తెరిపించారు . ఇప్పుడే పు ల్లా దగ్గరికి వెళ్ళినా గాడిదను వెనక్కు తీసేసుకుంటాను , ” అని చెప్పి అక్కడి నుంచి బయలుదేరాడు.

ఫికిరు చెప్పినట్లే, ముల్లా ఇంటి వెనక పేరట్లో గాడిద కనిపించింది. పు ల్లా బాడ లేదు . గుంజకు కట్టివన్ను తన గాడిదను విడిపించు కుని, జీవనీంగ గ్రామంకేసీ తిరు గు ప్రియా ఇప్ప యా స్తుత .

చందమామ కబుర్లు

ఇద్దరు 'పాడగరులు'

పొట్టిగా మూడే కొందరు తవు ఎత్తు పేంపు కోడానికి నానా తంటాలు పిదు తూ ఉంటారు . అయితే మితిమించిన తన ఎత్తును తలుచుకుని చాలా బాధ పడిపోతున్నాడు ఇరవై తొమ్మిదేళ్ళ గట్టవ్య. ఆంధ్రప్రదేశ్ కరీంనగర్ జిల్లా రావు గ్రండానికి చెందిన రాజనరసు, నరసమ్మల కొడుకైన గట్టవ్య ఎత్తు 7 అడుగు లా 6 అంగుళాలు . తల్లి తండ్రి లకు కలిగిన ఆరు గుర్ర సింతానలో ఒకడైన గట్టవ్య పదకొండేళ్ళ వరకు అందరిలాగే పూర్ణు లు గానే ఉండేవాడు . ఒకసారి అతడు తీవ్రమైన జ్వరానికి లోనయ్యాడు. మందులతో జ్వరమయితే నయమయింది గానీ, ఆ తరవాత

ఎనిమిదేళ్ళ పాట అతడు వేగంగా పేరగ సాగాడు . దాన్ని చూసిన డాక్టర్లు ఆందోళన చెందారు. అలాగే వదిలి పేడితే అతడు అనూంవ్యాంగా పేరగగలడనీ, అది అతడి వైద్యు ను దెబ్బ తీయ గలడనీ భావించారు . 1996వ సిం.లో శస్త్రచికిత్స చేసే పేరు గుర్ర దలను ఆపారు . అతడు వాలీబాల్, బాస్కెట్ బాల్ ఆడడానికి పినికి వస్తాడని కొన్ని పాఠశాలలు అతన్ని చేర్చు కోవడానికి పుంపు కు వచ్చాయి . అయితే, తరగతిలో పీల్లల అల్లరి పు ధ్య అతడు ప్రశాంతంగా కూర్చోలేక పోయా డు . ఆ తరవాత ఉద్యోగాల కొసం ప్రియ త్పించాడు గానీ, ప్రయోజనం లేక పోయింది. స్తింభాలకు లెట్టు తగిలించడానికీ, ఎత్తయిన భవనాలకు వెల్లవేయడానికీ మామూలుగా అతన్ని వినియో గించు కుంటు న్నారు .

జర్మనీకి చెందిన ముప్పై ఎనిమిదేళ్ళ హేర్నాల్డ్ ఎంగ్లింగ్ కథ దీనికి పూర్తిగా భిన్నమైనది. 7 అడుగుల ఒక అంగుళం ఎత్తున్న అతనికి అలాంటి సమస్యలేవీ ఎదురుకాలేదు. కేరళరాష్ట్రం కాలికట్ కు చెందిన షేరీన్ అనే యువతిని హేర్నాల్డ్ గా పేళ్ళి చేసి కున్నాడు . వారికి పు గ్గు రు పీల్లలు . హేర్నాల్డ్ ను మొ ట్టమొ దట కలుసుకున్నప్పుడు షేరీన్ ముంబైలోని ఒక డిప్లొమల్ కంపేనీలో ఫ్యాషిన్ డిజైన్ గా పనిచేస్తున్నది. హేర్నాల్డ్ కూడా అప్పిదు వస్త్రవ్యాపారంలోనే ఉండేవాడు .

వాళ్ళ పేళ్ళిని రెండు వెళ్ళు వాళ్ళ తీవ్రంగా వ్యతిరేకించారు . అయినా ఇద్దరూ 1993 సం. చెన్నయ్ లో పెళ్ళి చేసుకున్నారు. హేర్నాల్డ్ ప్రస్తుతం ఒక ఎలక్ట్రానిక్ కంపేనీ నడు పిత్తు న్నాడు .

THE ADVENTURES OF G-man

అండ్లశేషనియా

కథ : పాతాళలోకం భాగం 2

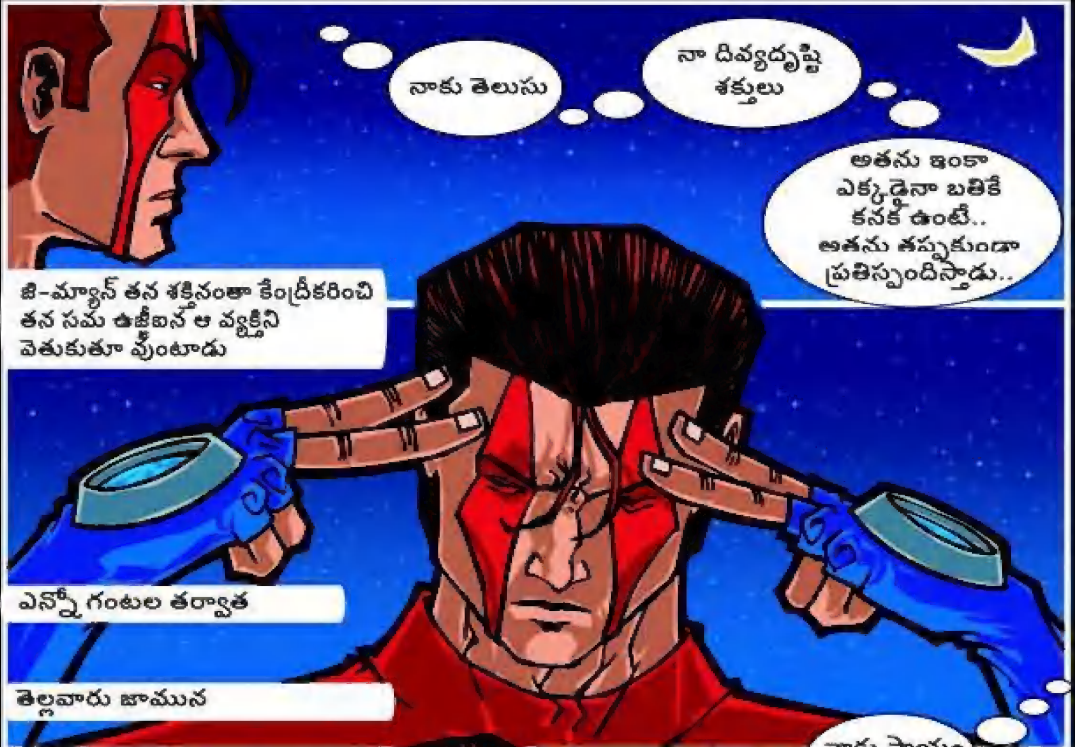

సమర్పిస్తున్నది

POWER SUPPLY

Visit: www.parleproducts.com

ఒక సమాంతర విశ్వంలో* జి-మ్యాన్, ఆ ప్రపంచానికి చెందిన జి-మ్యాన్‌ని వెతుకుతూ వుంటాడు. అతని లక్ష్యమల్లా, ఆ జి-మ్యాన్‌ని వెతికి తీసుకొచ్చి, ట్రోలీన్‌ని ఎదుర్కోవడం

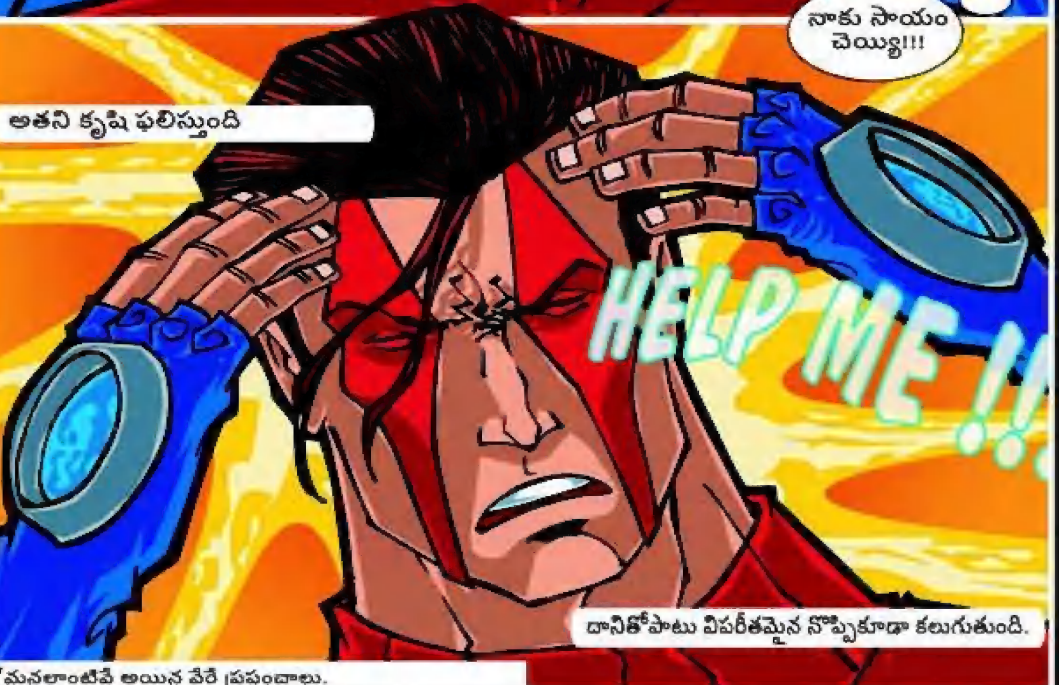

జి-మ్యాన్ తన శక్తినంతా కేంద్రీకరించి తన సమ ఉజ్జీవన ఆ వ్యక్తిని వెతుకుతూ వుంటాడు

ఎన్నో గంటల తర్వాత

తెల్లవారు జామున

అతని కృషి ఫలిస్తుంది

*మనలాంటివే అయిన వేరే ప్రపంచాలు.

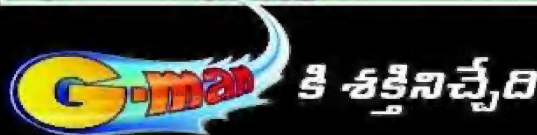
కొన్ని గంటల విశ్రాంతి తర్వాత, జి-మ్యాన్ వాళ్ళకి వీడ్కోలు చెప్పి, ద్వని వినిపిస్తున్న దిశలో ప్రయాణం చేస్తాడు.

గుర్తు తెలియకుండా వుండేందుకు జి-మ్యాన్ వాళ్ళ దుస్తులనే ధరిస్తాడు.

అతని దివ్యదృష్టి శక్తి అతన్ని శిథిలావస్థలో ఉన్న ఒక నగరానికి తీసుకొస్తుంది.

Visit: www.parleproducts.com

నగరపు ద్వారాల వద్ద ఉన్న రక్షక భటులని తప్పించుకుని లోపలికి పోవడం ఓ చిన్న సమస్య..

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

పెద్ద సమస్య ఏమిటంటే, టెక్నోలీన్ ముఖ్యస్థావరం వద్ద ఉన్న రక్షక భటుల్ని తప్పించుకుని పోవడం.

కాకపోతే, జి-మ్యాన్ కి ఒక ప్రయోజనం ఉంది...

ఆశ్చర్య చకితులని చేయడం.

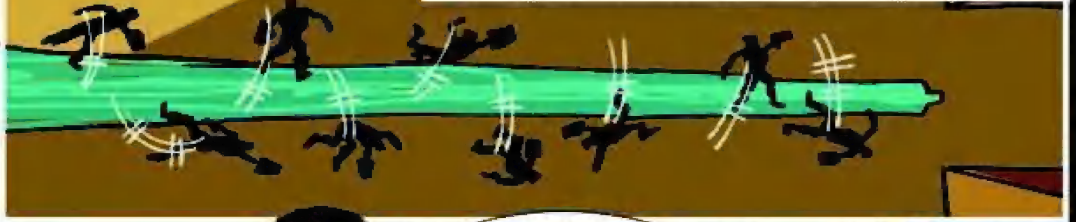

G-man కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

తన జి-శక్తిని ఉపయోగించి అతను వాళ్లనందరినీ పడగొడతాడు.

బాబులూ, మీరు నన్ను
చూస్తున్నందుకు
ఆశ్చర్యపడుతున్నట్లున్నారు.

జి-మ్యాన్?!!

నన్ను క్షమించండి...
మీతో బాతాఖానీ
వేసుకోలేను. కొన్ని పనులు
చక్కబెట్టుకోవాలి..

కి శక్తినిచ్చేది

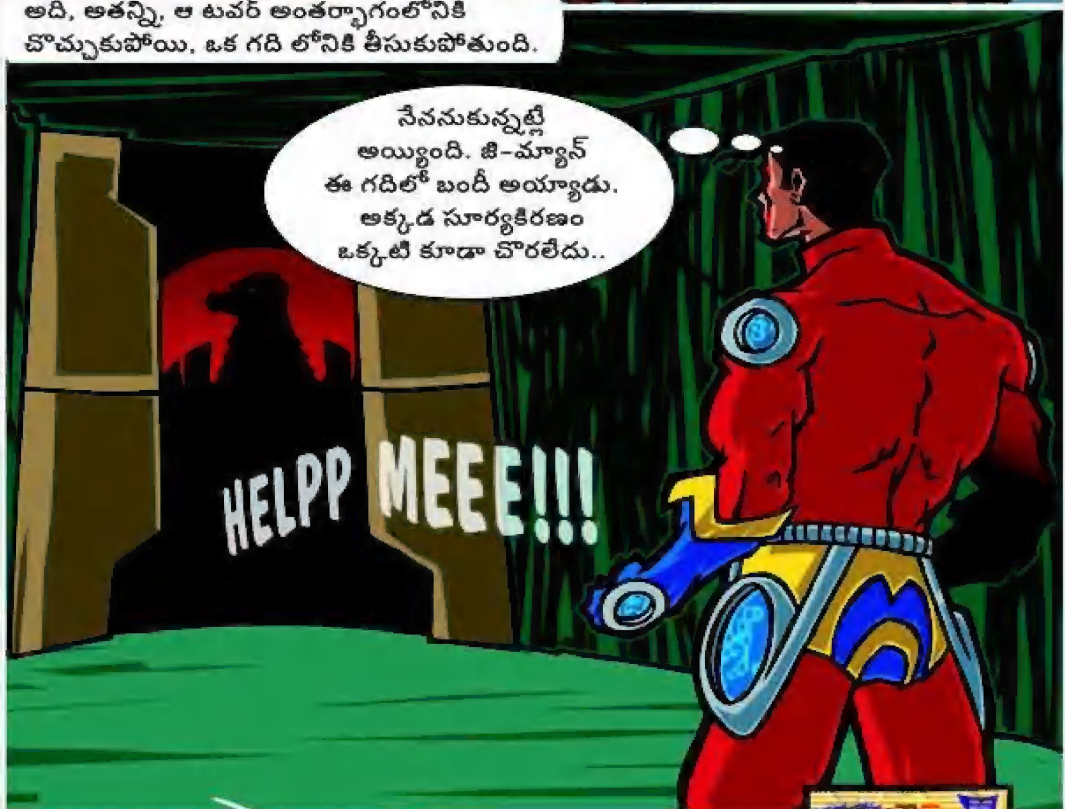
Visit: www.parleproducts.com

జి-మ్యాన్ తన దివ్యదృష్టి జ్ఞానాన్ని అనుసరిస్తూ పోతాడు...

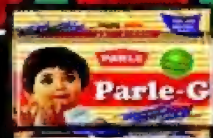
అది, అతన్ని, ఆ టవర్ అంతర్భాగంలోనికి
చొచ్చుకుపోయి, ఒక గది లోనికి తీసుకుపోతుంది.

నేననుకున్నట్లే
అయ్యింది. జి-మ్యాన్
ఈ గదిలో బందీ అయ్యాడు.
అక్కడ సూర్యకిరణం
ఒక్కటి కూడా చొరలేదు..

HELPP MEEEE!!!

G-man కి శక్తినిచ్చేది

అఁ.. వచ్చావా..
ఇదుగో నేనూ వచ్చాను

BOOM!!!

మీరు లేవనక్కరేదు.
నా అంతట నేనే
బయటికి
వెళ్ళిపోగలను.

G-man కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

.. ఇది నా కథ. మనం ఓ ఒప్పందానికి
వద్దామా? నువ్వు లేచి తిరగగల శక్తిని
పుంజుకున్న తర్వాత, నువ్వు నా ప్రపంచంలో నాకు
కోర్కేవాలి. దానికి బదులుగా, నేను నీతో ఇక్కడికి
తిరిగి వచ్చి, నీ సమస్యలను ఎదుర్కోవడంలో
కోర్కేవతాను.

నన్ను కాపాడినందుకు
ఎంతైనా ఋణపడివున్నాను
జి-మ్యాన్... నీ సహాయం ఎప్పటికీ
మరువలేము... ఎప్పటికీ నీ మాటే,
నా మాట.. ఆఁ. ఇదే మన ఒప్పందం..

ఇంకా ఉంది...

కి శక్తినిచ్చేది

జి-మాన్ క్వీజ్

1) పైండి రెయిడర్ ఎవరు?

ఎ) స్యూరాల్

బి) స్యూరాన్

సి) నెర్స్

2) జల రాక్షసుడు ఎవరు?

ఎ) గుల్గా

బి) అవిరి మనిషి (క్లీం మ్యాన్)

సి) గుల్గా

3) చీకటికి అధిపతి ఎవరు?

ఎ) ట్రోలీన్

బి) టెరాక్స్

సి) టెర్మినేటర్

4) ట్రోలీన్ పిల్లల్ని అపహరించి, వాళ్లని ఇక్కడికి తీసుకు పోతాడు

ఎ) మాయా ద్వీపం (మిస్టరీ ఇలండ్)

బి) లోభుల ద్వీపం (మైజర్లీ ఇలండ్)

సి) బాధల ద్వీపం (మిజర్లీ ఇలండ్)

5) ట్రోలీన్ వద్ద హంతకులైన రాక్షసులున్నారు

ఎ) బన్నీలు

బి) అండ్రాయిడ్లు

సి) టెమాటోలు

౧౯౯౫ '౯౬ '౯౭ '౯౮ '౯౯

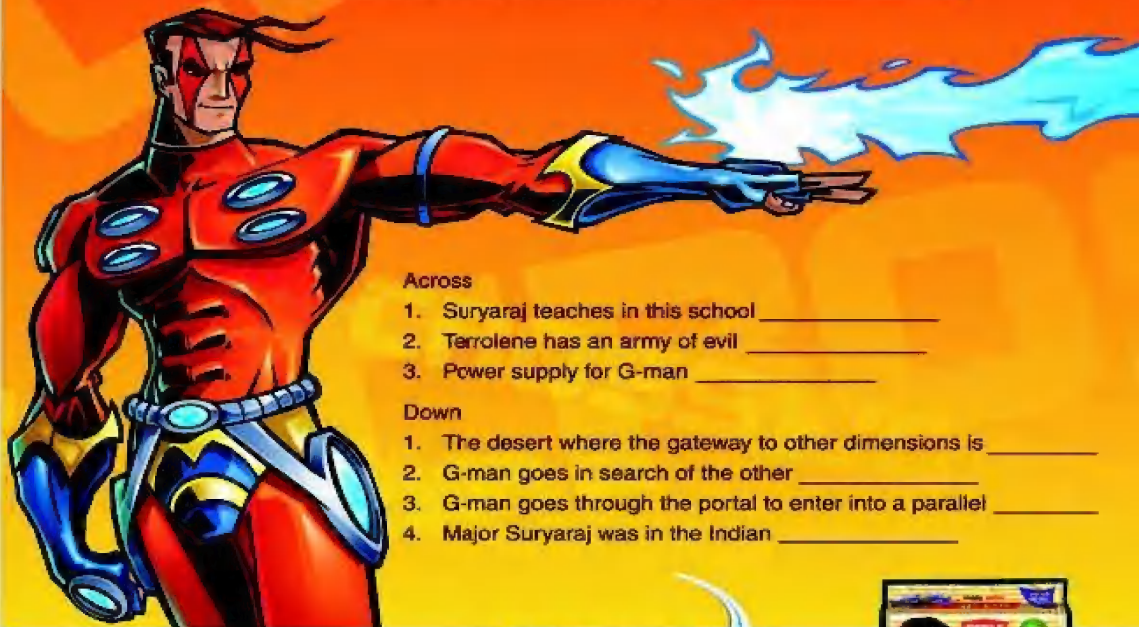
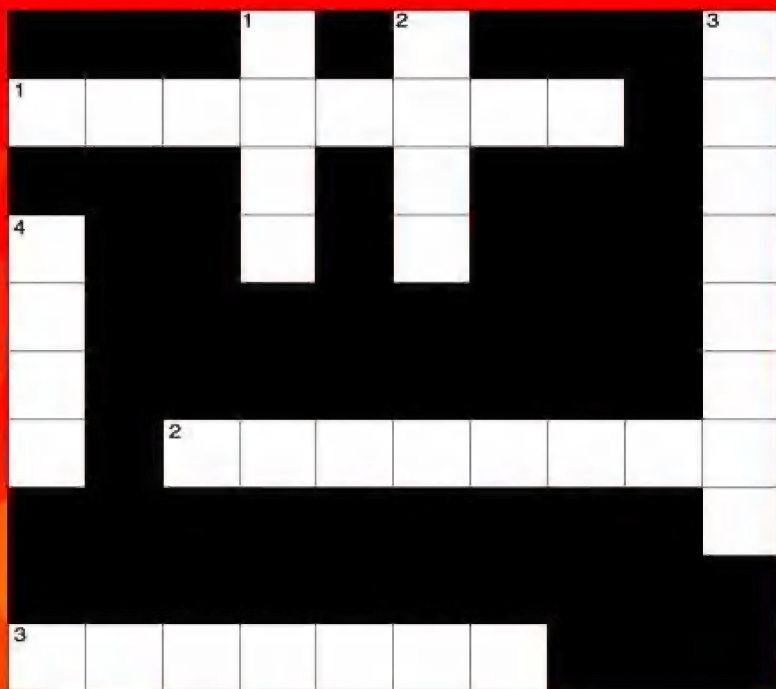
సూపర్ హిరో అకి శక్తినిచ్చేది.

Visit: www.parleproducts.com

PARLE

CROSSWORD

Across

1. Suryaraj teaches in this school _____
2. Terrolene has an army of evil _____
3. Power supply for G-man _____

Down

1. The desert where the gateway to other dimensions is _____
2. G-man goes in search of the other _____
3. G-man goes through the portal to enter into a parallel _____
4. Major Suryaraj was in the Indian _____

POWER SUPPLY FOR

Visit: www.parleproducts.com

వాకు రంగు చెయ్యండి కలకలగా, పదదాగా.

POWER SUPPLY

Visit: www.parleproducts.com

విదురయ్య కోడళ్ళు

ఊరిజలంక అనే గ్రామంలో విదురయ్య, ధర్మయ్య అనే ఇద్దరు స్నేహితులు ఉండేవారు. ఇద్దరూ పు ధ్యతరగతి వ్యవసాయ దారులు. విదురయ్యకు గోపిన్న, సోమన్న అని ఇద్దరు కొడుకులు. ధర్మయ్యకు పిల్లలు లేరు.

ధర్మయ్య ఒక రోజున విదురయ్యతో, “విదురయ్యా! నువ్వుగారు నించావో లేదో, పు నిద్దరం యో భైలు వ సింపత్సరంలోకి ప్రవేశిస్తున్నాము. నీ కొడుకులిద్దరూ ప్రయోజకులయ్యారు. పిల్లల్ని చేసుకొందే, పు నవలూ, పు నవరాళ్ళు మిట్టకొస్తారు. నీ వార్తకొర జీవితంలో నీ ఖంగా మాటామానేనూ, నా భార్య పిల్లాజెల్లాలేని ఒంటరి వాళ్ళం. ఏ పిల్లవాడినైనా పెంపుడు తెచ్చుకుందామని నివృత్తి వాళ్ళ తల్లిదండ్రులు పుంధు నా అస్త్రీపాస్తిల గురించిన ఆరాలు అతుగుతున్నారు,” అన్నాడు బాధగా.

విదురయ్య, ధర్మయ్య భుజం మీద చేర్చు వేసి, “పు నీవీ తప్పి ఏ ఇతర ప్రాణి

లోనూ పు సిలితనంలో ఆదు కునేందుకు వారని లంటూ మాడరు. ఇప్పటి వరకూ నేనూ, నా భార్య నీ ఖంగానే మన్నాం. కోడళ్ళ వచ్చాక ఏవైతే దో చెప్పలేం. ఒక సంగతి గుర్తుపెట్టుకో, ఏది ఎలా జరిగినా పు నం అన్నదమ్ముల్లా కలిసిపోదాం,” అన్నాడు.

“ఏదో వూటవరేకన్నాను. నీ కొడుకులు బంగారంలాంటి వాళ్ళు. వాళ్ళకు అంత బుద్ధివుంతు లెవ భార్యలు వస్తారని, నా నమ్మకం,” అన్నాడు ధర్మయ్య.

గోపిన్న, సోమన్న చెమటలో తలదీసి, ఆయన పుష్పాతు ధర్మయ్య పూట్లాడుకున్న పూటలు విన్నారు. వాళ్ళిద్దరూ కూడ బలుక్కుని, వాళ్ళున్న చోటుకు వచ్చారు. గోపిన్న, ధర్మయ్యతో, “బాబాయ్! నేనూ, తమ్ముడూ, మిమ్మల్ని ఎప్పిడూ వూ నాన్నకు తమ్ముడగా భావించి, చిన్నాన్నగా అభిమాను పెంపుకున్నాం. పు మమ్మల్ని నీ కొడుకులుగా భావించండి,” అన్నాడు.

ఆ గ్రావు పు నసిబు విశ్వేశ్వరయ్యకు ఇద్దరూ కూతుళ్ళే. ఆయనతో పు నకు కొంచెం ధూ ఝీ బంధుత్వం కూడా మాది. ఆ అమ్మాయి ల్ని పుంచి రోజు చూసి చూడ్డానికి వెళ్ళండి. నచ్చితే, నాకభ్యంతరం లేదు. అంతా పుకే వదిలేస్తానని, అన్నాడు.

“వాళ్ళను చూడడానికి పునం అందరం కలిసి వెళదాం,” అన్నార సోపున్న, గోపిన్నలు.

ఒక పుంచి రోజున, తను కుటుంబంతో, పిల్లలను చూసేందుకు వస్తున్నట్లు విధురయ్య, నారదకుండం గ్రావు పు నసిబు విశ్వేశ్వరయ్యకు కబురు పంపాడు. తప్ప తోపాటు రావలసిందిగా ధర్మయ్యకుటుంబాన్ని కూడా ఒప్పించాడు.

ధర్మయ్య ఆనందబాషాల్ని రాల్చిస్తూ, “పు ఇద్దరి గుణం నాకు తెలుసు. పు నాన్నకు పుంచికోడళ్ళ దొరికితే, నేనూ, పు పిన్న పు నీడలో హాయిగా బ్రతకేస్తాం!” అన్నాడు.

సోపున్న త ప్రిగా తలాడించి, “కోడళ్ళ పుంచితనం గురించి బాగా గుర్తు చేశామో బాబాయ్! నేనూ, తమ్ముడూ మా భార్యలు అక్కచెల్లెళ్ళయితే కలుషికోలుగా మాటారపు కుంటున్నాం,” అన్నాడు.

కొడుకు మాటలకు విధురయ్య చిన్నగా నవ్వి, “ఒరే, పునం పుంచి మాట్లాడు కుంటున్నప్పటికీ, పేపు తథాస్తి పిలికే దేవతలుంటారని పేదలు చెప్పే మాట నిజం. పుకు చెప్పలేదు - ఆ పు ధ్య నారదకుండం గ్రావు పుంచి అలాంటిదే ఒక సింబంధం వచ్చింది.

అనుకున్న రోజున అందరూ ఒక బాధుగ బండిలో బయల్దేరారు. బండి తీరా విశ్వేశ్వరయ్య ఇంటి దాషితుకు వచ్చేసేపుయిలో, విదురయ్యకు గుండెనొప్పి వచ్చింది. విశ్వేశ్వరయ్య వెంటనే అతణ్ణి ఇంటిలోపలికి తీసుకు పొల్చి పుంచం పుద పిడు కోబెట్టి వెళ్ళుడి కోసిం పు నీసిం పింపాడు.

వైద్యుడు హుటాహుటి న వచ్చి విధురయ్యను పరీక్షించి, “ఇదే మంత తీవ్రమైన గుండెపోటులా కనిపించడం లేదు. ఏమైనా చిన్న పామునైనా పేద కర్రతో కొట్టావు న్నారు. నేనిచ్చే పుంపులు వాడుతూ, కదలకుండా వారం రోజులు పుంచం పుద మాడాలి,” అని చెప్పాడు.

అప్పిడు ధర్మయ్య, విశ్వేశ్వరయ్యతో, “ఇలా జరుగుతుందనుకోలేదు. పురు

గ్రామంలో ఏదైనా కాస్త మంచి ఇల్లు చూసి బాధ గకు ఇప్పించండి. అవసరం అయితే పది రోజులు కాదు, ఇరవై రోజులైనా అక్కడ వుండి విదురయ్య వైద్యం చేయించుకుంటాడు,” అన్నాడు.

విశ్వేశ్వరయ్య ఏదో చెప్పబోయేంతలో, ఆయన కూతుళ్ళిద్దరూ స్వేచ్ఛ చేసి ఆయనను పక్కగదిలోకి పిలిచారు. ఇద్దరిలో పెద్దదైన రాగిణి, తండ్రితో, “నాన్నా! వాళ్ళు వున్న ఇంటికి పేళ్ళిచ్చా మిటకు వచ్చిన వాళ్ళు. విదురయ్యగారికి వైద్య సహాయం అవసరం అయినా వాళ్ళు, వున్న ఇంటిలోనే మాపు కోవడం ధర్మం,” అన్నది.

చిన్న కూతురు మోహిని, అక్కవూ టలకు తలవైచి, తండ్రితో, “అక్క చెప్పినట్టు చెయ్యి, నాన్నా! పెళ్ళిచూపులకు ముందే,

మా వూ గారూ అనారోగ్యం పాలయ్యారనే అపి వాడు మాకు రాకూడదు. సింబంధం కలిసినా కలవక పోయినా, వాళ్ళు సంతోషంగా వున్న ఇంటి నుంచి వీడ్కోలు తీసికోవాలి. విదురయ్యగారూ వున్న ఇంట్లోనే వూడి వెళ్ళడం చేయించుకోవడం అన్ని విధాలా వుంది,” అన్నది.

కూతుళ్ళు చెప్పినదంతా విన్న విశ్వేశ్వరయ్య, పక్కనే నిలబడి వక్షసంగా చూస్తున్న భార్యకేసి తలతిప్పాడు. ఆమె, కూతుళ్ళు కేసి మెచ్చుకోలుగా చూసి, “అమ్మాయిలు చెప్పినట్టే చేయండి. వచ్చిన బంధు మిత్రులందరినీ వేరే ఇంట్లో మాచడం వున్నాడ అనిపించుకోవద్దు. తర్వాత మీ ఇష్టం,” అన్నది.

ఈ సింభాషణ అంతా పక్కగదిలోని వుంచం మీద కళ్ళు మూసి కుని పిడు కుని

మళ్ళీ విదురయ్యకు కాస్త సిగ్గుపెట్టింకా వినబడుతూనే మళ్ళీది. ప్రియాణ బడలిక వల్ల కలిగిన కొద్దిపాటి అనారోగ్యం తను, విశ్వేశ్వరయ్య కుటుంబీకుల స్వీభావాలను తెలుసుకునేందుకు చక్కగా ఉపయోగించిందని, ఆయన చాలా సంతోషించాడు.

విశ్వేశ్వరయ్య, తన భార్య, కూతుళ్ళు చెప్పినదాన్ని గురించి బాగా ఆలోచించి-చివరకు విదురయ్య, ధర్మయ్య కుటుంబాలకు, గ్రామంలో వుంచి సిద్ధ పోయాల్సి గల ఒక ఇంటిలో వసతి ఏర్పాటు చేశాడు.

ఆ ఇంటి ధర్మయ్య కుటుంబానికి, విదురయ్య కుటుంబానికి పిది రోజులు హాయిగా గడిచి పోయినై. ఇంత త్వరలో కోలుకున్నందుకు విదురయ్యను, వైద్యుడు తెగమెచ్చుకున్నాడు. ఇక అక్కడి నుంచి బయల్దేరడావు న కుంటుందగా ధర్మయ్య, విదురయ్యతో, “మనం విశ్వేశ్వరయ్యకు కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుని వెళ్ళిపోదాం. నువ్వు విన్నదాన్ని బట్టి-భార్య, కూతుళ్ళు చెప్పినా విశ్వేశ్వరయ్య నిన్ను వేరే ఇంటికి పూర్చాడు,” అన్నాడు చిర్ర కోపంగా.

ఆ పూటలకు విదురయ్యనవ్వి, “ధర్మయ్య, విశ్వేశ్వరయ్య భార్య, కూతుళ్ళ జాలి గ్రామంతో పాటు వుంచి వున్నాదా ఎరిగిన వాళ్ళు. ఇక విశ్వేశ్వరయ్య అంటామా ఆయన వాటితో పాటు వుంచి వ్యవహార జ్ఞానం కలవాడు. నన్నాయన వాళ్ళ ఇంట్లో మూపు కుందే, ఆడ పీల్లలనుటగట్టడానికి పిన్నాగం పిన్నాడంటారు! అందుకే ఆయన నన్ను వేరే ఇంట్లో వుంచి అవసరమైన వైద్యం చేయించాడు. ఆయన అంగీకరిస్తే రాగిణి, మోహినిలు, నా కోడళ్ళు మతార. గోపిన్ను, సాపున్నలకు వాళ్ళిద్దరూ లన్ని విధాలా నచ్చారు,” అన్నాడు.

ఆ పుర్వాత్త లాంఛనంగా పేళ్ళిచ్చా మిల్లు జరిగినై. తల్లిదండ్రులతో పాటు, విశ్వేశ్వరయ్య కూతుళ్ళూ, విదురయ్య కొత్త కుల్లా ఇష్టపడడంతో సిల్బితార్థం, ఆ తర్వాత నెల రోజులు గడవ కుండానే వాళ్ళ వివాహాలూ జరిగిపోయినై. కాలక్రమంలో విదురయ్య, ధర్మయ్య ఆశించినట్లు, కోడళ్ళిద్దరూ వాళ్ళ పిట్ల ఎంతో గౌరవాదరాళితో ప్రివర్తించి, వాళ్ళకు ఎంతో సంతోషం కలిగించారు.

విదేశ పూర్వగాథలు (గ్రీకు కథ)

దుస్సాహసం తెచ్చిన దుర్మరణం!

పరుగెత్తడంలోనూ, వేటాడడంలోనూ సాటి లేని యువకుడు యాక్వియాస్. అరణ్యం వుధ్య అతడు పిరుగులు తీస్తూంటే ఒక చోట అదృశ్యమై మరోచోట ప్రత్యక్షమై యేషాంత్రీకుడా అన్నట్లు చూపిర్లకు సంభ్రమాశ్చర్యాలు కలిగేవి. ఇకవేటాడడంలో అతనికి సాటి రాగలవారే అరణ్యంలోనే లేరు. తన వేటాడేపు కాదు; తన వెంట వేటకు తీసుకువెళ్ళే వేటకుక్కలకు కూడా చక్కని శిక్ష ఇచ్చేవాడు. అతడు ఉసిగొలిపితే చాలు, జింకలు, కుందేళ్ళు వంటి జంతువులు తప్పించుకోడానికి ఎంతవేగంగా పరిగెత్తినా వెంటాడి వెళ్ళి వాటిని చంపి యజమాని పుండు తెచ్చి పిదూసు అతని వేటకుక్కలు.

అరణ్యాల అధిదేవత డయూనా. ఆమె

ఒకనాడు అరణ్యంలో విహిరిస్తూ, వాయువేగంతో పరుగెత్తుతూన్న యాక్వియాస్ను చూసి ముచ్చటపడింది. అమెకూ అరణ్యాల వెంట పరిగెత్తాలన్న కుతూహలం కలిగింది. అల్లుతే, ఆమెకు తోడుగా పరిగెత్తడానికి తగిన చెలికత్తె లేవరూ లేరు.

అందువల్ల ఆమె యాక్వియాస్ను తనతో పరిగెత్తడానికి అహ్వానించింది. యువకుడు పొంగిపొయ్యి ఉ. సొత్తు వన దేవతతో స్నేహం

కువడపుంటే పూటలా? పుహాగ్యంగా భావించాడు. రోజూ ఇద్దరూ కలిసి కొంతసమీపిర్లగులు తీసువారు. ఇద్దరికీ చాలా సంతోషం కలిగేది. వాళ్ళిద్దరి వెనకగా యాక్వియాస్ వేటకుక్కలు కూడా పిరుగులు తీసువి.

ఆరంభదశలో యాక్వియాస్ వనదేవతతో చాలా జాగ్రత్తగా వ్యవహరించేవాడు. పుర్యాద కనబడేవాడు. అల్లుతే, రోజులు గడిచే కొద్దీ అతనిలో ఒక విధమైన గర్వం, డయూనా చూపిన

చనువు కారణంగా అవై పిట్ల కొద్ది కొద్దిగా అలసి తప్పి బ్రబల సాగాలు .

ఒక్కొక్కసారి యాక్టియాన్ ఆమెతో, 'నేను అనుకుంటే నీకన్నా వేగంగా పరిగెత్తగలను. కానీ నిన్ను వెనకగా వదిలి వుండు కు వెళ్ళడం బాషాదధు కదా!' అనే వాడు . ఆ వూట విని డయానా చిన్నగా నవ్వుకునేదే తప్పి సెవూ ధానం చెప్పింది కాదు. ఆమె కావాలనుకుంటే మెరుపు వేగంతో పరిగెత్తగలదు. ఆ సంగతి ఆమెకూ తెలుసు . అయినా ఒక అల్ప వూ నమోది వీద తన అతీతశక్తుల్ని ప్రదర్శించడం ఆమెకు ఆమోదయోగ్యం కాదు. అయితే, అతడు తనను గానీ, తన ఆభరణాలను గానీ నిన్ను శించ కూడదని హెచ్చరించేది. యాక్టియాన్ తలపించి చూపు కునేవాడు . రోజులు గడుసుసాగాలు .

ఒకానొక వేసివి వు ధ్యాహ్ని సెవూ యంతో, డయానా అరణ్య వు ధ్యంలోని ఒక పుందర తటాకంలో స్నానం చేయడానికి వెళ్ళింది. తటాకం చుట్టూ వీరపు కున్న ప్రశాంత ప్రకతి సౌందర్యం. వివిధ వర్ణాలతో పరిమళాలు వెదజల్లుతూ న్న వేనవేలవిషాల్లు . చల్లటి తటాక జలాలు . వీటన్నిటిని చూస్తూ స్నానం చేస్తూ వనదేవత ఆనందంతో మెల్లగా గీతాలాపిన అంధు కున్నది.

వేళకాని వేళలో తన వేటకుక్కలతో అరణ్యంలోకి వచ్చిన యాక్టియాన్ వనదేవత పాట విని, వెళ్ళకూడని తటాకం సెవూ పించి చేయ కూడని పనిచేయడానికి ప్రి న్న కున్నాడు . తటాకం ఒడ్డున పేద్ద బండ వీద డాన్ ను దేవత ఆభరణాలను వుట్టుకున్నాడు . జలకాలాడు తూ న్న వనదేవత చేసి పిల్చికిలిస్తూ వూ శాడు .

యాక్టియాన్ నను చూసి ఆశ్చర్యం చెందిన డయానా, అతని లక త్యాగం అమితా గ్రహం చెందింది. తన శక్తితో అతన్నిక జింకగా వూర్చివేసింది. అంతే! వుర్చి 'ణవై వేట కుక్కలు వాడి ప్రిదిగి ఉరి కాయి . జింక రూపంలోని యాక్టియాన్ ప్రాణభయంతో ఎరుగు లంకింపు కున్నాడు . అయినా వేట కుక్కలు జింక పెంటబడి తరుముకున్నాయి. క్షణాలలో వేటకుక్కలు జింకను పిట్టకుని చీల్చి చెండాడాయి.

ఒక వూ నమోది, దేవతకూ వు ధ్య సంతోషంగా ఆరంభపు ర్న న పిరిచయం ఆ వు నిషీ ధు సాహసం, ధుంధు ధు కు స్వభావం కారణంగా విషాదంగా వు గి సింది!

-(ఎం.డి)

చందమామ

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

పరపు శివం పిల్లలకు ఇంటివద్ద ఏదైనా ఒక పింఛి పెంచాలని ఆశకలిగింది. తండ్రికి చెప్పింది. ఆయన సంతకు వెళ్ళి అందమైన పక్షికోసం వెతికాడు. అఖిరికి ఆయనకు ఒక వ్యాపారి వద్ద పెంజరంలో రావు చిల్ల క కనిపించింది. ధర అడిగాడు. వంద రూపాయలన్నాడు వ్యాపారి.

“వంద రూపాయల! చాలా ఎక్కువ,” అన్నాడు పరపు శివం.

“దాని ధర అంతే. మీకేదైనా అనుమానం వుందే ఆ చిలుకను లడగండి,” అన్నాడు వ్యాపారి.

పరపు శివం పెంజరం దగ్గరికి వెళ్ళి, “నీ ధర వంద రూపాయల?” అని అడిగాడు.

“అవును, సంచేపాం చేసిక?” అన్నది చిల్ల క.

పరమశివం వంద రూపాయలు చెల్లించి, చిలుకను కొనుక్కుని ఇంటికి తీసి కువచ్చాడు. దానిని చూసి పిల్లలు చాలా సంతోషించారు. అల్లుతే పరపు శివం వూత్రం తన్ను వూసెపొల్లు నట్టు బాధపెడసొగాడు.

- ◆ పరపు శివంలో ఆ భావం కలగడానికి గల కారణం ఏమిటి?
- ◆ అతడు చిల్ల కను వ్యాపారికి తిప్పి ఇచ్చేశాడా?
- ◆ పిల్లలకు వేరే పింఛి ఏదైనా లభించిందా?

100-150 వూటలతో కథకు పుగింపూసే, చక్కసొబగు పేట్టి వూకు పెంపెండి. కవరు పుద ‘కథల పోటీ’కి అని రావుండి. కింది కూపెనపు తప్పిక జతచేవుండి.

కథలు మూకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: జూలై 31, 2005

నా పేరు _____ వయస్సు _____ మిజ్జిన తేదీ _____
 పాఠశాల _____ తరగతి _____
 ఇంటి చిరు నామా _____

 _____ పిన్ కోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

మంత్రపటిమ

బ్రహ్మదత్తుడు కాశిరాజ్యాన్ని పాలించే కాలంలో, ఒకప్పుడు బోధిసిత్వుడు, ఒక గ్రామంలో చర్యకారుడుగా జన్మించాడు. ఆయన తన వత్తిదర్శన నిర్వహించు కుంటూసే, ఒకసీద్ధుణ్ణి ఆశ్రయించి, ఒక అపిర్వ మైన మంత్రం నేర్చుకున్నాడు.

ఆ మంత్రశక్తితో చర్యకారుడైన బోధి సత్వుడు అకాలంలో మామిడి పళ్ళు చెట్లకు కాయించేవాడు. ఆయన రోజూ ఉదయానే ఒక కొంకి కర్ర భూజాన వేసి కుని, అడవిలో మళ్ళీ ఒక పూవు డిచెట్టు వద్దకు వెళ్ళేవాడు. అక్కడ చెట్టుకు ఏడడుగుల దూరాన నిలబడి మంత్రం పఠించేవాడు. తరవాత కొవ్వల మీద మంత్రజలం చల్లేవాడు. ఆ వెంటనే, పూవు డి కొవ్వలు కొత్త ఆకులు తొడిగి పై తపిసీ, కాయలు కావే.

ఒకరోజున ఆయన మామిడి చెట్టుకు ఇలా కాయలు కాయుస్తాడగా, దర్బలకై అడివికి వచ్చిన నీ నుదుడు అనే ఒక బ్రహ్మణ

కుర్రవాడు చూశాడు. అతనికి చదు ముంద్య లేవీ అబ్బలేదు. కాని, ఏ దేవి క పవల్లో క్షణాల మీద పండితుడైపోవాలనీ; వెండి, బంగారాలతో అలరేలా గాలనీ కలలు కంటూ ఉండేవాడు.

బోధిసిత్వుడు అడవి నుంచి ఇంటికి రాగానే, నీ నుదుడు ఆయన కొంకికర్ర, పూవు డిపిళ్ళ పూటా అంది పిచ్చుకుని, తరవాత, ఆయనతో తాను ఫిలానా అని చెప్పుకుని, అనాటి నుంచీ ఇంటి పనులన్నీ శ్రద్ధాభక్తులతో చేయ సాగాడు.

ఇలా కొంతకాలం జరిగింది. ఒకనాడు బోధిసిత్వుడు భార్యతో, “ఈ కుర్రవాడు నుదుడు ఎందుకు ఆశ్రయించాడో తెలుసా? వాడికి అకాలంలో పూవు డి పిళ్ళ సిద్ధించే మంత్రం నేర్చుకోవాలని ఆశగా మన్నది. వాడు చాలా దురాశిరైతే. నేను దయ తలచి మంత్రం నేర్పినా, వాడికి అది ఎంతోకాలం వేలు కలిగించదు,” అన్నాడు.

సి నందు ధృ ఇంట్లో అంటి పేట్టుకొని మూటూ, తలలో నాలు కలా వు సి లు కోవడు చేత, బోధిసిత్తుడి భార్యకు అతడంటే జాలి కలిగింది. ఆమె భర్తతో, “ఈ పిల్లవాడు మన ఇంట అడ్డుమైన పనులూ చేస్తూ, కన్ను కొడుకు కంటే ఎక్కువ అణుకువగా వుంటున్నాడు. మంత్రం వాడికి ఉపయోగించకుండా ఎందుకు పొతుంది? ఒకవేళ అలా జరిగితే దోషం వాడిదే అమాయ్ ఇంది! ప్లే ర్ల వూ త్రం వాడికి వుంతం ఉపిదేశించక తప్పవు,” అన్నది.

బోధిసత్తుడు కొంచెం ఆలోచించి, భార్య వూట్లోని ఇంగితాన్ని గుర్తించి, సి నందు డికి వుంతం ఉపిదేశిస్తానన్నాడు.

ఆ వుర్నాడై ఆయన సి నందు జ్ఞిపీలిచి, “నాయ్ నా, ఇది చాలా న్యాయ వూర్గాన ఉపి యోగించుకున్నావంటే ధనమూ, కీర్తిరెండూ లభిస్తాయి. కాని, ఒక సింగతి గుర్తించు కో! దీనిని ఎవరి దగ్గర నేర్చుకున్నావో అన్న ప్రిశ్న ఎవరైనా అడిగినప్పుడు మాత్రం, రహస్యం వెల్లడించకూడదు. రహస్యం వెల్లడించావో, ఆ ణం నుంచి వుంతం పిటివు అంతరించి పొతుంది,” అని చెప్పి, మంత్రం ఉపదేశించాడు.

సి నందు ధృ వుంతం నేర్చుకుని ఇల్లు చేరి, అకాలమిశ్రా వుడిమిళ్ల సి ప్టిస్తూ, వాటిని విక్రయించి ధనం సంపాదించు సాగాడు.

సి నందు ధృ సి ప్టించే ఈ అకాలమిశ్రా వుడి మిళ్ళలో ఒకటి, కాశీరాజుకు చేరింది. ఆయన ఆశ్చర్యపడి, వాటిని సి ప్టిస్తాన్న వాళ్ళు ఎవరా అని విచారించి, సి నందు ధని తెలియగానే, అతణ్ణి పిలిపించాడు.

“బ్రిత్ర మకాని బ్రిత్ర మతో, ఈ వూ వుడి పళ్ళు నువ్వెక్కడి నుంచి తెస్తున్నావు? ఇవి దైవసృష్టా? మానవసృష్టా? అసలు విషయం ఏమిటో దాచకుండా నిజం చెప్పు,” అని రాజు సి నందు జ్ఞి అడిగాడు.

సి నందు ధృ, రాజుతో వుహనందంగా, “వుహరాజా! నేనై విక్రయించే ఈ వూ వుడి పిళ్ళ, నేనై సి ప్టిస్తాన్నవి. నా కొక వుహ వుంతం తెలుసు! దాని వుహివు వల్లనే, నేనై అకాలంలో వూ వుడి చెట్లకు కాయలు కార్లు స్త్రాంటావు,” అన్నాడు.

ఈ జవాబుకు రాజు వురింతగా ఆశ్చర్య పాత్రా, “అలాగా! ఆ వుంతం పిటివు ఎలాంటి దోషవయంగా చూడాలని కోర్కెగా వున్నది. నా ఉద్యానవనంలోని చెట్లకు, నీ మంత్ర వుహివుతో కాయలు కార్లు పంపగలవా?” అన్నాడు.

స్థి నందు ధృ సంతోషంగా ఇందు కు ఒప్పి కున్నాడు. మర్నాడు రాజూ, పరివారం వెంట రాగా ఉద్యానవనంలోకి వెళ్లాడు. అక్కడ ఒక చెట్టుకు ఏడడుగుల దూరంలో నిలబడి వుండటం వీరించి, కుండలంలో నీటి దాని కొమ్మల మీద మంత్రజలం చల్లాడు. వెంటనే చెట్టు నుంచి వందల సంఖ్యలో మామిడి పళ్ళు కింద రాలినై.

ఈ అద్భుతం చూసి రాజూ, అయిన పరివారం అన్ని త ఆశ్చర్యం పొందారు. వాళ్ళు పిళ్ళను ఏరి తెచ్చుకుని తిని చూశారు. అద్భుతమైన రుచి. రాజూ, సునం దుణ్ణి ఘనంగా సిన్యానించి, “ఇంత గొప్ప శక్తిగల వుండ్రాన్ని, నీకు ఉపదేశించిన వుహాజ్ఞాని ఎవరు?” అని ప్రశ్నించాడు.

స్థి నందు డికి ఏవి చెప్పడానికి పాలు పోలేదు. నిజం వెల్లడిస్తే, వుండ్రానిటి పాత్రులందరినీ చప్పిస్తే గుర్ర మూత్రం అతడికి జ్ఞాపకం మళ్ళవి. ఐనా, కంతతా వచ్చిన వుండ్రానికి పిటివు పోవడం ఏమిటి? ఇవన్నీ గుర్ర మూత్రం భేషజమీకులు కులు అన్న కుని, రాజుకు తానై వుండ్రం ఎక్కడ నేర్చుకున్నదీ చెప్పేశాడు. రాజు హేళన చేస్తూ నవ్వి, “ఇంత

పిటివు గల గొప్ప వుండ్రాన్ని నీ మహానేర్చుకు న్నది చర్మకార వ త్తిలో బతికేవాడి దగ్గరా? బ్రాహ్మిడివై వుండీ, ఇహలోక నోఖ్యాలు కోరి, స్వీధర్మాన్ని వుండ్రం గలిపామా ఇది చాలా నీచమైన పని,” అన్నాడు.

రాజు ఇలా ఆసీరికిస్థి నందు ధృ వూట్లాడ కుండా తల వంపు కుని ఇంటికి వెళ్ళాడు.

కొంతకాలం గడిచింది.

ఒకనాడు కాశీరాజుకు వూపు డిమిత్త తినా లన్న కోర్కె కలిగింది. ఆయన సునందుణ్ణి పిలిపించి, సంగతి చెప్పాడు. అందరూ కలిసి తోటలోకి వెళ్ళారు.

స్థి నందు ధృ ఎప్పుటిలా చెట్టుకు ఏడడుగుల దూరంలో నిలబడి వుండ్రం పిరించ బోయాడు. కాని, ఎంతకూ అది స్ఫురణకు రాలేదు. తరవాత ఎంత ప్రయత్నించినా వుండ్రం జ్ఞాపకం రాకపోయే సీరికి, తన గుర్ర వాజ్ఞ తప్పిడంవల్ల, వుండ్రం పై ర్తిగా వుర్చిపావడం జరిగిందని తెలు స్థి కున్నాడు.

అశ్చర్యపోలు చూస్తూన్న రాజుతో, స్థి నం ధృ తానై గుర్ర వాజ్ఞనై ధిక్కరించడంవల్ల మండ్ర పటిమ పోగొట్టుకున్నానని చెప్పి, విచారంగా ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు.

విష్ణు కథ

కృష్ణుడు రథాన్ని రణరంగం వు ధ్యలో నిలిపాడు .

అర్జునుడు యుద్ధసిన్నుడు లౌతాతలను , తండ్రిలను , గురు మఱును , బంధు వుత్రులను చూసి చింతాక్రాంతు డౌరథం దిగి, ధనుస్సును , తూణీరాలను నేలను పిదవేసి చతికిలబడతూ , ‘ రాజ్యమూ వద్దు , యుద్ధమూ వద్దు , ఎవ్వరిని ఎదుర్కోలేను , ఎవ్వరి చావనూ చూడలేను !’ అన్నాడు .

అప్పిడు కష్ణుడు చిరు దరహాసం చేసి, అతని వుంధు కు వచ్చి, “అర్జునా! యుద్ధ రంగానికి వచ్చి, అవివేకంలోపిడి ఇలా అస్త్రని న్యాసం చేయడం నీకు ఉచితమైనది కాదు.

కర్తవ్యాన్ని కాలం ఎప్పిడూ ప్రిబోధిస్తానే ఉంటుంది. కర్తవ్యనిర్వహణకు వుంచి న ధర్మం గాని, యోగం గాని లేదు.

నరుడు నివిత్తనా త్రుడు , నహిం చే వాడు నారాయణుడు . నరుడూ , నారాయణుడూ ఒకటే!

అధర్మాన్ని ఎదుర్కొని న్యాయం కోసం పౌరాటం సాగించి వుంచి విజయాన్ని సాధించి, చెడును నిర్మూలించడానికి నరుడు నారాయణుడి సాధనం.

ఈ విశ్వపుంతా నిత్యసింఘర్షణతో పిరిణా మూన్ని సొంధుతూ సాధురణ, దుష్టిణ, ధర్మసింస్థాపన జరుగుతూంటుంది. అంధు కోసం భగవంతుడు యుగయుగమూ అవతరిస్తాడు . ఆ భగవదవతారంగా నన్ను గుర్తించు కొనినేను చెప్పింది చెయ్యి! ఫిలాన్మీ నాకు వదులు ! నీ విధినిన్ను మ్హచెయ్యి! లే! ఆయుధాలు తీసికో! కర్మవీరుడవు స్విధర్మ పాలన చెయ్యి!” అని చెపుతూ, విశ్వవిరాట్

స్వర్గా పొన్ని చూపించాడు . సి స్త్రీ, స్త్రీతి, లయాలు చక్రభ్రంశం చూపి, చచ్చి, కర్తకర్మక్రియలు ఒకటిగా కనిపించాయి . కాలం విరాట స్వరూపుడైన భగవంతుడి ఉనికిగా అర్థమైంది.

అర్జునుడికి సింహాసనమిచ్చి, విచారు తలగింది. కష్టమైన నన్ను నడిపిస్తున్నాడు అని తప్పి వేరే భావన లేకుండా గాంధీవాన్ని ఎత్తితూ తీరాల్సి ధరించి బాణం తీశాడు .

పు హానిగ్రామం జరిగింది. పాండవులు గెలిచారు. నాడు రాయబారంలో కృష్ణుడు పలికినదంతా నిజమైంది. భీముడి ప్రతిజ్ఞలు తీరాయి . ద్రౌపది కొప్పెప్పుడి వేసి కొంది.

అభిమన్యుడిగా కాలనెప్పి వీరస్వర్గం అలంకరించాడు . కర్ణుడి సిహా సరికవచ్చి అంశ శిష్యా చేరింది. సరనారాయణులు కృష్ణార్జునులైన పని నెరవేరింది. కష్టమిగా

అవతరించి భూ భారం తగ్గిస్తానని భూదేవికి విష్ణుమూర్తా టిచ్చినట్లే జరిగింది.

అశ్వత్థామ అపొండవం చేయాలని విడిచిన అస్త్రపిభావం వల్ల ఉత్తర ఊపిరి లేని పీల్చాణ్ణి దీసివెంచింది. కష్టమైన తన పాదంతో శిశువును నొక్కి పిరించి శ్వాసి ఆడించాడు . పిరింతుడు అనేబరు న అతడు పొండవ వంశాంకురంగా దక్కాడు .

ధ తరాష్ట్రం భీముణ్ణి శ్లాఘిస్తూ కాగలింపు కుంటానన్నాడు . కష్టమైన భీముడి బదులుగా ఉక్కు విగ్రహాన్ని పేట్టించాడు . ధ తరాష్ట్రం గాథాలింగనంలో అది పుక్కు పుక్కులైపోయింది.

గాంధారి కష్టమిలో, “కారమల్లాగే, నీ యాదవకులం అంతరిస్తుంది!” అని హిత శోకంతో శపిస్తున్నట్లుగా అన్నది.

కష్టమైన నవ్వి, “గాంధారి వు హాసాద్భి అలాగే జరుగుతుంది. విధినిర్ణయం ముందుగా నీ నోట వచ్చింది. అంతే!” అన్నాడు .

పాండవులకూ, ద్రౌపదికీ పిళ్ళన కుమార్తె లెఫ్ట ఉపిపొండమాలెప్పు గుర్ని నిద్రిస్తున్న వారిని నరికి చంపిన అశ్వత్థామను కష్టమైన రథానికి కట్టి తెచ్చి ద్రౌపది ముందు పేట్టారు .

“బాయువు పుటత్ర కు బత్ర కుత్రా ఉండ్ర ! నీకడే శి!” అని ద్రౌపది అన్నది.

అశ్వత్థామ శిరోవు ణి ఊడలాగించి వదిలి పేట్టించాడు కష్టమైన . శిరోవు ణి పొగానే అశ్వత్థామ మహారోగ్రస్తుడై ఎవరికీ కనుపడకుండా ఎటో పొయాడు .

అంపిశయ్య ప్రియకృష్ణరాయ ణానికి సరీ
స్రిన్న భీష్మకృష్ణ ధర్మరాజుకు రాజధర్మాలను ,
ధర్మస్థానాలను ఎవరించి, కష్టిమీది అనేక
విధాలుగా స్థితిమీది ఉత్తరాయణకాలం
రాగానే ఇచ్చావు రణంగా పిర్ర పిడించి మృత్యు
లను చేర్చుకున్నావు. భీష్మకృష్ణ దివంగతుడైన
ఏకాదశి భీష్మ ఏకాదశిగాబురు పొందింది.

ధర్మరాజుకు పట్టాభిషేకం జరిగింది.
కష్టిమీది హిస్తినిమితం నుంచి ద్వారకకు
వియ్య నున్నావు.

ధర్మరాజు అశ్వమేధ ధర్మ గానినాహులు
ప్రారంభించాడు.

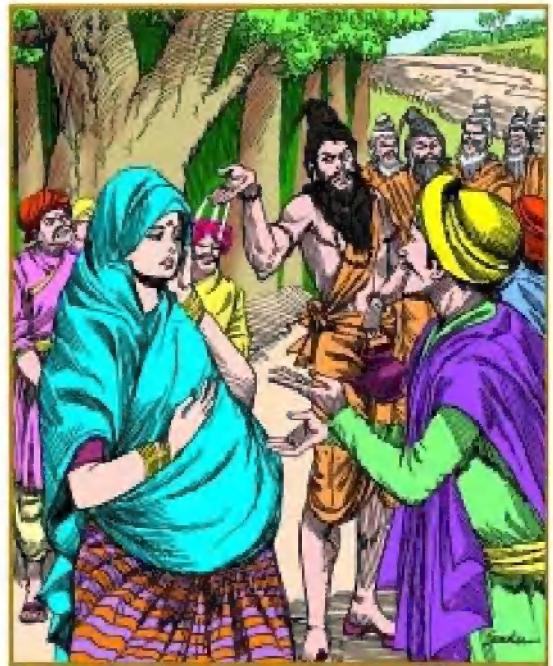
అక్కడ ద్వారకలో యాదవలు అదు
పాజ్జలు లేని పావురత్వంతో ఎవరికివారే
నాయకులయ్యారు.

భారతయుద్ధం ప్రారంభం కాకముందే
బలరాముడు తీర్థయాత్రలకు ద్వారకను
విడిచి వెళ్ళాడు.

కష్టిమీది, యాదవ వీరస్థిమిలు ఖుల్లా
కురుక్షేత్రం ధ్వంసంలో ఉండగా, కష్టి
దంతటివాడు వూరూ అనే అతిశయంతో
ద్వారకలోని యాదవులు వెలితలలు వేశారు.

సొంబుడికి గర్భవతి వేషం వేర్చి, “ఈ
బొట్టకు కొడుకు మీతాడు!” అని ఒక
దండ, పురొకడు, “అడవిపురుషుడు తుం
దిరా!” అని అంటూ, “కొడుకే మీతాడు!”
“కూతురే మీతాడు!” అని
అంతా గోలచేస్తూ ఆ దారి వేస్తూన్న విశ్వా
మిత్రుడు, కణ్వుడు మొదలైన మహర్షులకు
అడ్డునిలిచి, “స్వామి! ఈ అమృతమిం
బిడ్డమీతాడు తుండో సేలవీయండి!” అన్నాడు.

చందమామ

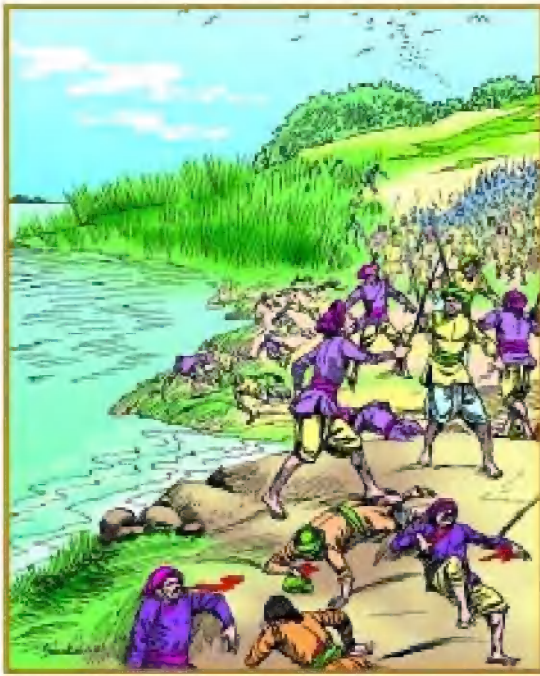
పురుషులకు కోపం వచ్చింది, “పుండ
పురుషులూ, వెలి యాదవలూ! ప్రియద
మన్నుని శ్రమించే ముసలమీతాడు!”
అని, వారిదారిని వారు వెళ్ళారు.

ఆ పాటలకు యాదవలు నిర్లక్ష్యంగా
వికవికాపికవికా నమ్మతూ పురింతాళన
చేశారు. తర్వాత సొంబుడి వేషం పొప్పినికి
వజ్రతుల్యమైన చిన్న రోకలి వంటి ముసలం
ఖంగున పడ్డది. యాదవలు తెల్లమై ఖాళు
వేశారు. దిగులు పట్టుకుంది.

కష్టిమీది ద్వారకకు రాగానే జరిగిందంతా
చెప్పి ముసలాన్ని చూపించారు.

కష్టిమీది ఆ పురుషుని చూడగా అరగ
దీసి పూజించి పున్నాడు.

యాదవలు సింహుడ్రుతీరాన పురుషుని
అరగదీసి, అరగదీసి చివరకు పురుషుని చిన్న
పురుషుని సింహుడ్రులోకి విసిరి వేశారు. దాన్ని

ఒక చేపి వింగింది. చేపిను ఒక వేటగాడు పట్టాడు. చేపను కోయగా కనిపించిన మొన దేరిన వు సిలం వు క్కను తీసి బాణానికి తగిలించాడు .

వు సిలాన్ని అరగదీసిన చూ ర్ణం కొన్నా ళ్ళకు ఇసు కదిబ్బులపైవాడికత్తుల వంటి రెల్లుగడ్డిగా మొలిచి పొడమూ లేచింది.

ఒకనాడు ద్వారకలోని యా దమఱందరూ సివు ద్రతీరం చేరి విలాసి వినోదాలతో తప్పి తాగి ఒకరినొకరు ఎత్తి పోతు పొత్తో, ధూపిణ లతో పూక ఉప్పుడిగా కలహించారు . యా దవవీరులం, వీరత్వపు పూ సోప్పు- అంటూకైపెక్కి వాగుతూ ఎందుకు నరకాలో తెలీకుండా ఆవేశప్రిధాను లై రెల్లుపొదలు పేరికి ఎవరు ఎవరో గుర్తులేకుండా ఒకరి నొకరు నరు కొని, ఒక్కరు వి గలకుండా అంతా చచ్చారు .

సివు ద్రతీర జలాలు యా దమఱ రక్తంతో ఎర్రబారి పొయ్యాయి .

క ప్లోవతార తత్వాన్ని గ్రహించి, పిరవు పురుషుడైన నారాయణుడే క ప్లి డని ఎరిగి, సింసారబంధంలో పిడకుండా భాగవతోత్త ము డైన పుజీవనం గతు పిత్తున్న క ప్లి డి తప్పులందరిలో పిన్నవాడైన ఉద్ధవమత్తు పూత్రం వి గిలాడు .

బలరావు తు జరిగిన దారుణానికి వగవి విరక్తుడై అరణ్యంపట్టి, యోగమార్గంగా శరీ రాన్ని విడిచి శిష్ట డైన్యకుంతాన్ని చూడు .

ద్వారకానగరంలోని స్త్రీ బాల వ యులం దర్శి తరలింపు కువెళ్ళును నిక ప్లి తు అర్జును డికి కబురు పింపాడు . ఏడు రోజుల్లో సివు ద్రు డిచ్చిన చోటు ను తిరిగి అప్పిగించవలసి ఉన్నది, సివు ద్రు తు ద్వారకను అక్రమింపు కుంటాడు .

క ప్లి తు ఉద్ధవమత్తికి అనేక పిరపూర్ణాలూ , విశ్వవిక తితత్వాన్నీ, వేదాంత విషయాలనూ ఉపదేశించి తన విష్ణు స్వరూపాన్ని చూపి, తన అనంతరం ఉద్ధవమత్తు చేయ వలసినది చెప్పాడు.

యా దమఱ అంతంతో క ప్లి తు అవత రించిన పిని పై ర్తి అల్లింది. భూ భారం పై ర్తిగా తగ్గింది.

క ప్లి తు బయలు దేరి య పు నా తీరం లోని వనం చేరి, దివ్యమైన మురళీగానం చేశాడు . పు రళీస్వరాలు పిలికే హించోక, య పు నా కళ్యాణి, దేవగాంధార రాగాలతో ప్రక తి పిరువశించింది. య పు న గంభీరంగా నిలిచింది.

తరువాత కృష్ణుడు ఒక చెట్టుచాటుగా ఆవు కొని కాలిపేకాలు ఉంచి పొదాన్ని అడిగ్ని విశ్రమించాడు .

పు సెలవుమొన బాణానికి తగిలించిన వేటగాడు ఆవలి ఒడ్డు నుంచి, చెట్టుచాటు న అడు తూన్న క ష్ణిడి పొదాన్ని ఏదో లేడి అని తలచి ఎల్లెక్కు పేట్టి పు సెలమిమ్మె న బాణాన్ని గ్ర రిచూసీ దాని ప్రి దకు వేగంగా వదిలాడు .

కృష్ణుని పొదానికి ముసలపు మొనలో త్రు గా నాటు కొని రక్తం బొటబాటా కారింది.

దు ర్వాసి డొకప్పొడు పొయ సాన్ని తన వంటినిండా ప్రి య పు ని క ష్ణిడిని ఆదేశించాడు . దు ర్వాసి డి శరీరానికంతకూ పొయ సాన్ని ప్రి సీ, క ష్ణిడు పొదానికి ప్రి య డం పు రిచాడు .

దు ర్వాసి డు , “క ష్ణా! పొదం నుండి పూత్రపు నీకు హాని జరగ్ర తుంది ప్రి పూ!” అని చెప్పాడు.

వేటగాడు తాను కొట్టినదాన్ని ఎత్తుకు పొయే ంధు కువచ్చాడు . గాయంతో ఆయాసి పిడు తున్న క ష్ణిణ్ణి పూసీ వలవలా ఏడు స్నిందే క ష్ణిడు , “నాయ నా! ను మ్హచింతించకు! రాపూ వతారంలో ను మ్హ అంగపు డివి. నీ తండ్రి వాలిని నేను చెట్టు చాటునుండి కొట్టిన దానికి పరిహారంగా ఇప్పుడు దెబ్బ తిన్నాను . కర్మాను బంధం తప్పిరానిది!” అని చెప్పి రావు డు గా కనిపించాడు .

వేటగాడికి ప్రి ర్వాసి తి కలిగి భక్తితో కన్నులు పూసీ అలాగే పు ధు రిచి రావు ణ్ణి తలు స్ని శరీరాన్ని విడిచి విష్ణు సాయు జ్యాన్ని పొందాడు .

కృష్ణుని సారథి దారుకుడు వెతుక్కుంటూ వచ్చి ఆయా సిపితు తున్న కష్టిణ్ణి చూసి బామవు వున్నాడు . కష్టిణ్ణి దారు కుణ్ణి ఓదార్చి, “ద్వారకకు వెళ్ళి అందరికీ ద్వారకను విడిచి పేట్టవు ని చెప్పు. ఉద్ధవుడికీ, అక్రూరుడికీ నా అనుగ్రహశీర్వాదాలు చెప్పు, అర్జునుడికీ చెప్పు. అతడికి మనవాళ్ళందరినీ తరలించుకు వెళ్ళమని తెలియచెయ్యి. శీఘ్రంగా వెళ్ళు!” అని ఆజ్ఞాపించాడు.

దారుకుడు వెళ్ళలేక వెళ్ళలేక, కన్నీరు కారుస్తూ నడిచాడు . కష్టిణ్ణి పురశితీసి ఆనుదంగా వున్న రాతిపురుగు వాలు చాడు . అది రాగుం కాని రాగుం, వున్న రాతిపురుగు రాగుం, వున్న రాతిపురుగు. పురశీ నాదం వ్రణవనాదం ధ్వనించింది.

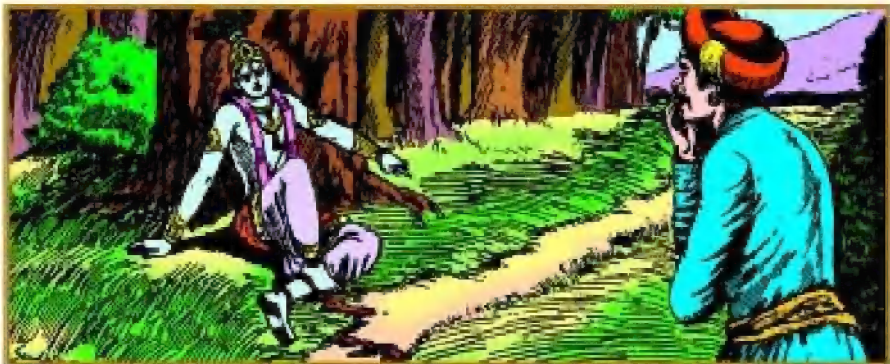
కష్టిణ్ణి లీలావూ నుషివగ్రహాన్ని విడిచి విష్ణుమా శేషితల్పాన్ని చేర్చుకున్నాడు .

యవు నానదికి ధుఃఖం పొంగిపోవుకు వచ్చింది. దామిశమన్న ఆ వనపుంతా జలంతో నిండిపోయింది. నిర్యాణం పొందిన కష్టిణ్ణి డిని యవు న తనలో దాచుకుంది.

కృష్ణుడు నిర్యాణం చెందిన మరుక్షణంలోనే కలియ గంప్రవేశించింది, కలిప్రభావం ప్రారంభమైంది.

ఉద్ధమవు కష్టితత్వాన్ని, భక్తిని ప్రబోధం చేశాడు . కష్టిణ్ణి ఉద్ధమణికి ఉపదేశించిన విషయాన్ని భగవద్గీతలో చేర్చారు .

కష్టిణ్ణి లీలావూ నుషివూర్తి, తనలోని విష్ణుదైవాంశను ఎరిగి, అవతరించిన ప్రయోజనం నెరవేరడానికి ఎటువంటి మార్గాలు అవసరమో తెలిసిన సర్వజ్ఞుడు, కార్యవాది. ఆదర్శాలకంటే ధుష్టిశీల, శిష్టిశీల జరిగే కార్యాచరణ, పుణ్యంగా రాజ్యతంత్రం నెరవేసిన అవతారమూర్తి. లీలావూ త్రంగా వున్న పుష్టిడిగా కనిపించడమే తప్పి, వూనవ సిహజమైన కోరికలకు, అన్న బంధాలకు అంటుకుంటూ రాగ ద్వేషాలకు అతీతుడై, తన్నుతాను ఎరిగిన వాడు గనకనే లీలావూ నుషివగ్రహా దనిపించుకున్నాడు . కష్టావతార వుహఫలంగా భగవద్గీత చిరస్థాయిగా, గొప్ప ప్రవృత్తి అగ్రంథంగా నిలిచింది- అని నీత్రుడై కష్టావతార చరిత్ర వుగించాడు .

దయ్యం వదిలింది

వాణీ, వర్మలకు సంతానం లేదు. వాళ్ళ చాలా పుంచివాళ్ళు. ఎదుటివాళ్ళకు సాయపడడంలో ఆనందం పొందేవారు. ఆ డింక్లో వాళ్ళ పుంచితనాన్ని గురించి చెప్పుకోనివారు లేరు.

ఒక రోజు రాత్రి పేదవర్మం పిడుగు తున్నది. వర్మ, వాణీ భోజనానికి కూర్చోబోతుండగా ఎవరో దడదడా తలుపు మిలుతట్టారు. తలుపు తీసి చూస్తే, వర్మంలో తడిసి పురుగు అల్లు ఉన్నప్పుడు వదంపితులు కనిపించారు.

“పిట్టానికని బయలుదేరి, వర్మంలో చిక్కుపెట్టాం. ఈ రాత్రికి మీ ఇంట ఉండనిస్తారా?” అని వాళ్ళ అడిగారు.

“లోపలికి రండి,” అంటూ వాణీ వాళ్ళన ఆహ్వానించి, భోజనం పేట్టి, పిడకలు ఏర్పాటు చేసింది.

వాళ్ళ తిన్నాక అన్నం కొద్దిగా మిగిలింది. దాన్ని వాణీ తన భర్తను తినమన్నది. పుళ్ళి వండడానికి మిల్లలు లేమామిడిగా తడిసి పోయాయి.

“ఇద్దరమూ చెరిసగమూ తిందాం,” అని వర్మ పిట్ట బట్టాడు.

ఇద్దరూ ఏవేవో కబుర్లు చెప్పుకుంటూ చెరికాస్త తిని, పడుకున్నారు.

తెల్లవారి ఎవరో పిడుగు స్పృహ తున్న వాళ్ళ ఉలిక్కిపడి లేచారు. వీధి తలుపు తీసి ఉన్నది. గ్రహంలో రాత్రి వచ్చిన అడవు నిషీ కూర్చుని, వెళ్ళి వెళ్ళి ఏడుస్తున్నది. వాణీ వర్మలు నిద్రింపు పోయి, ఆమె ఏడుపుకు కారణం ఎప్పుడు అడిగారు.

“నా కాపిరం గుంపాలయింది! రాత్రి ఈ ఇంటికి రాకపోయి నా బాగుండేది. రాత్రి నా భర్త మీ ఆల్లా పు గల అన్యోన్యం చూసి, ‘నువ్వు ఎన్నడైనా నన్ను ఈ ఇంటి ఇల్లా లాగా గ్రామం ఇంచావా? ఎప్పుడైనా మీయింగా నాలుగు పూటలు పూట్లాడావా? భర్తను గ్రామం ఇంచలేని భార్య నాకు చేనికి?’ అని, ఎంత చెబుతున్నా వినిపించుకోకుండా వెళ్ళి పోయాడు. మొండిమనిషి! మళ్ళీ తిరిగి రాడు.

ఇక నా బతుకేదాన? ఏం చేయాలి? ఎక్కడికని వెళ్ళను?” అన్నది బెక్కుతూ.

ఆమె పేరు చంద్రమతి.

వర్మ ఆమె భర్తకోసం ఆత్రంగా ఊరంతా వెతికాడు. ఎక్కడా అతని జాడ లేదు.

“నాకు తెలుసు, ఆయన రాదు. నా కింకెవరూ లేరు. లోతల్లు న బావి పూసీ పూకేస్తానని,” అంటూ చంద్రమతి పుట్టి దీనంగా ఏడ్చింది.

ఆమె స్తీతి పూసీ భార్యభర్తల పుణ్య కరిగిపొయింది. పుణ్యవాడి పుణ్యక్షేత్రం పుణ్యదేవాలయం అని పిలువబడేది.

“నీ మృత్యువల్ల బాధపడకు. నీ భర్త పుణ్యక్షేత్రం తిరిగి వచ్చేదాకా నీ మృత్యు పూజించాలి,” అన్నార వాళ్ళు.

అది మొదలు చంద్రమతి వాళ్ళింట్లో మనిషిగానే ఉండిపోయింది. ఆమె చాలా

మెత్తని మనిషిగా కనబడింది. రాత్రి వంట ఆమె చేసేది.

నెల రోజులు గడిచాయి. వర్మకు చిన్ననాటి బుద్ధిమత్తు తులన, నాలుగో రోజులు ఉండిపోవటానికి వచ్చాడు. అతడు రెండు, మూడు నెలల కొకసారి అలా వస్తూంటాడు. కిందటి సారి వచ్చినప్పుడు చంద్రమతి లేదు. అతడు ఆమె మేయి పుంతా వర్మ పుంతా తెలుసుకున్నాడు. ఆ రాత్రి అందరికీ చంద్రమతి వద్దించింది. భోజనం అయ్యాక వర్మ వసారాలో పుంచం వేసి కునిపిడు కున్నాడు.

కాని అతనికి చాలాపిటిదాకా నిద్రపట్టలేదు. అర్ధరాత్రి వేళ నిద్రపట్టుతూ ఉండగా ఏదో అలికిడి అల్లి, మెలుకువ వచ్చింది. చంద్రమతి చేతిలో దీపం పట్టుకుని, చిన్నగా వంటింటి తలుపు మీలేస్తోన్నది! వంటింటి అవతలి కిటికీని ఎవరో మెల్లగా తట్టినట్టు వినిపించింది.

పురారికి చంద్రమతి దివ్యనా, కిటికీ చప్పుడూ అనుమానం కలిగించాయి. ఆమె వంట గదిలోకి వెళ్ళగానే అతను చప్పున లేచి, చిన్న కిటికీలో నుంచి వంటగదిలోకి పూశాడు. చంద్రమతి ఒక గిన్నెలో అన్నమూ, కూర, పిల్లని, పేర గ్రా అవుర్ని, కిటికీలో నుంచి లోపలికి వచ్చిన చేతులకు జాగ్రత్తగా అందించింది.

“ఇంకా ఎన్నాళ్ళు ఈ అర్ధరాత్రి భోజాలు? ఎలాగో ఇనప్పెట్టలో డబ్బు చిక్కించుకుని త్వరగా వచ్చేయ్యి,” అన్నాడు అవతలి పుణ్య. చీకటిలో ఉన్న కారణంచేత అవును నీ పురారికి కనిపించలేదు.

“ఇప్పిడిప్పిదే వీళ్ళకు నా వీ ద నవ్వుకం కలుగ్ర త్తున్నది. త్వరలోనే ఇనప్పేట్టె తాళాలు నాకు అందు బాట్టు లోకి వస్తాయి . కాస్త ఓపిక పట్టు,” అన్నది చంద్రవు తి.

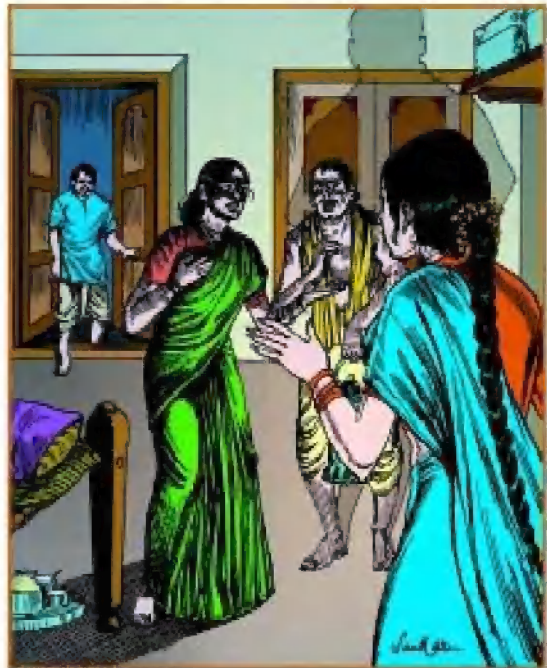
“అప్పు దొంగవు ండా! పేళ్ళీ అపూ య కంగా కనిపిస్తూ, పూ వాళ్ళ వు రించితనాన్ని ఆసరాచేసుకుని, మై గ్ర డితో కలిసే ఆడ త్తు న్న నాటకం ఇదా? ఉండు , నీ ఆట కట్టిస్తాను!” అంటూ వు రారి తనలో అను కున్నాడు . అతను వెంటనే వెళ్ళి పడుకుని, చంద్రమతి గురించి వాణీ, వర్మలకు చెప్పి వాళ్ళ మనసు నొప్పించకుండా, వాళ్ళ ఇంటికిపిట్టినదయ్యోన్ని వదలగొట్టాలని నిశ్చయింపు కున్నాడు .

వు ర్నాడు తెల్లవారే తూనే అతను చంద్ర వు తికి వినిపించేలా వర్మతో, “బాబోయ్ , రాత్రి నేను కన్నుపూర్తి ఒట్టు . ఈ ఇంట్లో దయ్యం చేరినట్టున్నది. రాత్రంతా గజ్జెల చప్పిడు ! నేను తూర్పుగావేసి కున్న వు రంచు పడమటివైపుకు ఈడ్చుకు పోయింది. కిటి కీలో పెట్టినమంచినీళ్ళ చెంబు మంచంకింద ఉన్నది. నేను కాబట్టి బతికి బయట పడ్డాను . మరొకరైతే, హరీ అనేవాళ్ళు,” అన్నాడు .

వాణీ, వర్మ ఈ పూట విని ఊలి పొర్లు , “అయి తే భూతవైద్యుణ్ణి పేలు డ్దాం,” అన్నారు .

“వీరేవీ కంగార్ర పడకుండి, ఎట్ట పంటి దయ్యోన్ని అయి నా నేను వదలగొట్టగలను,” అని మురారి వాళ్ళకు ధైర్యం చెప్పాడు.

వు ర్నాడు రాత్రి అతను బజార్ లో కొన్న గజ్జెలు పిక్కన పేట్టుకొని, అప్పిడప్పిడు చప్పిడు చేయ సాగాడు . తరవాత అతను

తలగడన వు రంచంవీ ద నిలు మా అవు ర్చి, వాటిమీద దుప్పటి కప్పి, పెరటివైపు వెళ్ళి, వంటింటి కిటికీ చప్పిడు చేశాడు .

చాలా సేపటికి ఎలాగో ధైర్యం చేసుకుని, చంద్రవు తి మ్మి, గన్నెలో అన్నీసిర్ది, వు రారి చేతులకు గిన్నెను అందించింది. మురారి చప్పన ఇంట్లోకి వచ్చి, ఆ గిన్నెను చంద్రమతి వు రంచు వీ ద పేట్టి, వు రంచాన్ని ఇంకో పిక్కకు ఈడ్చేసి, ఏవీ ఎరగనట్టు తన వు రంచం వీ ద పిడు కున్నాడు .

చంద్రమతి గిన్నెకోసం కొంతసేపు చూసి, కిటికీని సివీ పించి, బయట తన భర్త జాడ కనబడక, వంటగది తలు మిత్తు సీ, తన గదిలోకి వెళ్ళి, కెవునకేక పెట్టింది. ఆ కేకకు వర్మ, వాణీ ఉలిక్కిపిడి లేచి, చంద్రవు తి దగ్గరకు పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చారు. అప్పుడే లేచినట్టుగా వు రారి కూడా వచ్చాడు .

చంద్రవు తి భయంతో, “దయ్యం ఉన్న వూట నిజమే! నాకూ గజైల చుప్పిత్ర వినిపించింది. ఆ వైపున ఉన్న మంచం ఈ వైపుకు వచ్చింది. వంటింటిలో ఉన్న ఈ గిన్నె నా వుంచం ప్రి దికి వచ్చింది,” అన్నది.

“భయ పడకండి. త్వరలోనే ఈ దయ్యం భరతం పట్టుతాను,” అన్నాడు పురారి. రెండు రోజులపాటు అతని రాత్రిళ్ళ గజైల చుప్పిత్ర చేస్తూనే ఉన్నాడు. అందుకే, తన భర్త వంటింటి కిటికీ చుప్పిత్ర చేస్తూ చంద్రవు తి గది విడిది బుచ్చి బీర రామరానికి భువు పడింది.

పూ డోరోజు రాత్రి పురారి బయటనే పొంచి మూడి, చంద్రవు తి భర్త పేరటి దోవన రాబోత్రం డంగా, తాన అదే దారిన వెళ్ళబోత్రాన్న వాడిలాగా అతనికి ఎదురు నడుస్తూ, “నా చెల్లెలికి ఇంత ద్రోహం చేస్తాడా? నేన చూస్తాన!” అని తనలో తాన అన కుంటున్న ట్టుగా అన్నాడు.

చంద్రవు తి భర్త బయట నిలబడి, “ఏం జరిగిందండి?” అని అన వూ నుగా అడిగాడు.

“ఇంకా ఏం జరగాలండీ? ఈ ఇంటా యన మా బావగారు, మా చెల్లెలికి పిల్లలు

లేరు. ఈ ఇంట్లో ఎవరో మొగుడు వదిలేసిన వు నిషి ఎలాగో చేరింది. ఇప్పిదు వూ బావ ఆవిణ్ణి చేసి కుంటాడట! అవిడ కూడా అందు కు పీడ్డంగానే మన్నాది!” అంటూ విసిరుగా వెళ్ళిపోయి నట్టు వెళ్ళిపోయి, వీధితోవన లోపలికివచ్చి, తనవుంచం ప్రి ద పిడు కుని నిద్రపొయాడు.

మురారి చెప్పినమాటమీద చంద్రమతి భర్తకు నవ్వుకం కుదిరింది. ఎందు కంటే పూడు రోజులుగా అతనికి కిటికీ తెరవటం లేదు. తెల్లవారగానే అతని వచ్చి మృతో, “నన్ను బుద్ధి గడ్డితిన నా భార్యను ఇక్కడ వదిలి వెళ్ళాను. ఆమెను నాతో పంపెయ్యండి,” అన్నాడు.

దయ్యం భయంతో హిడలిపొత్తున్న చంద్ర మతి తన మొగుడి వెంట పంతోషంగా వెళ్ళి పోయింది. అవె వెళ్ళినందు కు ఇల్లా బోసేగా ఉన్నదని వాణి, వర్మలు బాధ పిడుతూంటే, “దయ్యం వదిలిందని పంతోషించక బాధ పిడుతున్నారా?” అంటూ పురారి జరిగిన సంగతి వాళ్ళకు చెప్పి, వాళ్ళ వద్ద నెలవు పుచ్చుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

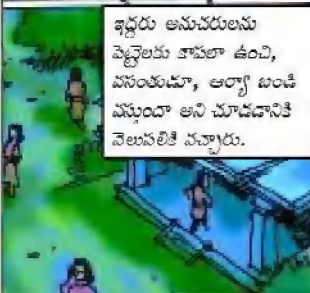
వీరసింహుడూ, అమరసింహుడూ అర్ధరాత్రి సమయంలో శాంతపురిలోని ప్రాచీన ఖజానా శిథిల భవనానికి చేరుకున్నారు. అక్కడి తోపలి గదిలో నిధులు కనిపించాయి. అదే సమయంలో చిత్తూరు శిల్పంలో ఏదో రూపం కనిపించగానే, అది రాజుగారి ప్రత్యామ్న ఐం భయపడి, కాపలాను ఇద్దరు భటులను ఏర్పాటు చేసి వెనుదిరిగారు.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

చిత్రాలు:
గాంధీ అయ్య

వీరసింహుడూ, అర్యా ప్రాచీన శిథిల భవనం వద్ద కలుసుకున్నారు. కొంతసేమిటి మరొకరినూ అనుచరులు అక్కడికి వచ్చారు.

వసంతుడూ, ఆర్యా వెనక నుంచి వచ్చి
ఓపల భటులను పట్టుకున్నారు.

శివుడు అనుచరులు వెళ్లి,
భటులకు కొద్ది ఆకుల వాసన చూపి,
వాళ్ళ సోల్డ్స్ పనులు చుక్కలు పిందారు.

వసంతుడు తాళ్ళు తెచ్చి భటుల వేతులను
వెనక్కు లాగి బంధించాడు.

బండి రాగానే
మనం వెళ్ళిపోదాం.

పిల్లడు
ఇప్పుడిప్పుడే
స్వపూ రాడు.

ఒక అనుచరుడు బండి తోలుకుని వచ్చాడు.

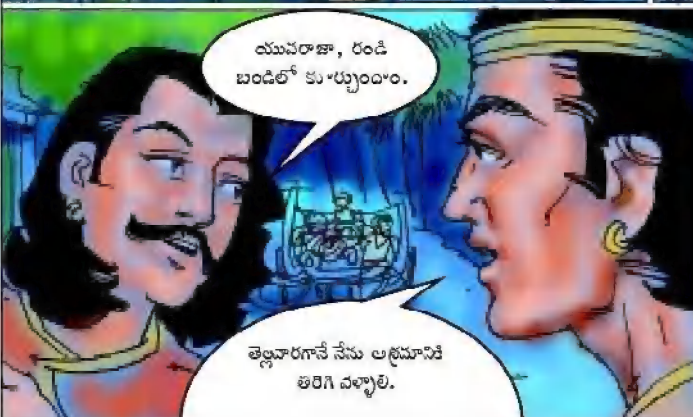
ఆహా! వచ్చేసింది.
పెట్టెలను అందులోకి
చేర్చింది.

అనుచరులు పెట్టెలను
టీసుకాళ్ళ బండిలో
పెట్టారు.

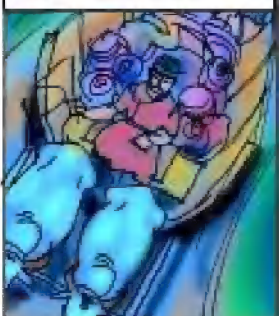

యువరాజూ, రండి
బండిలో కూర్చుందాం.

తెల్లవారగానే నేను లక్ష్మీమాసినే
తరిగి వచ్చాతి.

బట్టలలో, తలపాగాలలో
దాచబడిన పెట్టెలలో బండి, వేగంగా
ముందుకు సాగిపోయింది.

మానవ నిర్మిత మహాద్భుతాలు

కుతుబ్ మినార్

కుతుబ్ మినార్ ద్వివిధంలోని గోమాలన్నిటిలోకి నిర్దుష్టమైనదిగా భావింపబడుతున్నది. ఇది ఢిల్లీ నగరానికి దోణంగా 10, 11 వైశ్య భూ రంలో ఉన్నది. కుతుబ్ మినార్ బిబక్ (బానిస వంశమొరాబా) స్థాపన 1200 ప్రాంతంలో దీని సర్వాణం ప్రారంభించాడు. దీని ఎత్తు 238 అడుగులు. ఇది బిబక్ అంతస్తుల కట్టడం. దీనిలో 378 మెట్లన్నాయి. అడుగు భాగంలో ఇది 47 అడుగుల వందం కలిగి ఉన్నది.

దీనిని ఎర్రరాతితోనూ, చలవరాతితోనూ నిర్మించారు. అడుగు భాగం 20 పిలకలు కలిపి. ఒక పిలక వంశాంతరిగి, పురోక పిలక కోణం కలిగి ఉంటుంది. రెండవ అంతస్తు పిలకలన్నీ వంశాంతరిగి ఉంటాయి. పూర్వ అంతస్తు పిలకలన్నీ కోణాలు గలవి. పైరెండు అంతస్తులూ పిలకలు లేకుండా ఉంటాయి. వీటిని ఫిరోజ్ షా మిర్జా నిర్మించాడు.

ప్రతి అంతస్తు చుట్టూ ఒక పిలకలమైన బాల్కనీ, అందమైన నగిషీలతోనూ ఏర్పాటు ఉన్నది. కుతుబ్ మినార్ పట్టణంలో ఒక శిఖరంలాటిది ఉండేదట. 1803లో కలిగిన భూ కంపం పూర్వ లాన అది పడిపోయింది.

కుతుబ్ మినార్ సరసనే 4వ శతాబ్దంనాటి ఇస్లామీ సైన్యం ఒకటి ఉన్నది. దీని వ్యాసం 16 అంగుళాలు, ఎత్తు 23 అడుగుల 8 అంగుళాలు. దీనిపై చంద్రగుప్త విక్రమాదిత్యుడి కైవారాలు లిఖించి ఉన్నాయి.

పెన్నా సిమెంట్ వారి
పెన్నా సురక్ష
53 MP_a Guaranteed Cement

PENNA CEMENT INDUSTRIES LTD.

Plot No. 703, 3rd Floor, Colony Road No. 2, Saranalla, Hyderabad 500 014, (A.P.)
www.pennacement.co.in, Email: mail@pennacement.co.in

Phones: 23663966,
23663962
Fax: 040-23750911

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన విచిత్రాలు :

క్లోనింగ్ అంటే...

డాతీ అన్నబురు మనకందరికీ పరిచితమైనదే. అయినా, వునం ఇక్కడ చెబుతున్న 'డాతీ' ఒక గొర్రెపిల్ల పేరు. నిజంగానే అపూర్వమైన ప్రత్యేకతను సంతరించుకున్న గొర్రెపిల్ల అది. ప్రపంచంలో క్లోనింగ్ ప్రిక్రియ ద్వారా ప్రిప్రిథవుంగా పిజ్జిన జంతు మాలిది. అచ్చం తల్లిలాగే కనిపించే డాతీ, తల్లి కన్నా ఆరేళ్ళు చిన్నదే అయినప్పటికీ దాని కుమల జంటలా కనిపిస్తోంది. పేగ్గా దానికి తండ్రి లేదు !

మన శరీరాలు అసంఖ్యాకమైన జీవకణాలతో తయారైనవని వునకందరికీ తెలుసు. కణాల్లో ఎనడి ఏ రూపంలో వునకు సింబంధించిన సిహూ చారునిండి వుంటుంది. దీనిని 'జెనెటిక్ కోడ్' అని అంటారు. ప్రితి జీవి కూడా ఇందులోని సిగం సిహూ చారు తండ్రి వుయి, తక్కిన సిగం సిహూ చారు తల్లి వుంచి పొందుతుంది. క్లోనింగ్ విధానంలో శాస్త్రవేత్తలు, ఒక జంతు కణం వుంచి దీనిని ఏను విడదీసి, దాన్ని వేరొక జంతు మునుంచూకరించిన అందకణంలో ప్రవేశపెడతారు. అలా ప్రవేశపెట్టేప్పుండు, గ్రహత కణంలోని దీనిని ఏను తొలగిస్తారు. డాతీ గొర్రెపిల్ల అలాగా అలాగే రూపొందించబడింది!

మన పరిసరాలు :

జలాంతర్గత ప్రాణులు

నవ్వుశక్యంకాక పొల్లు నప్పిటికీ ఇది పిచ్చి నిజం. సిపు ద్ర గర్భంలో నివసించే తివింగిలాల, నెల్స్, డాల్ఫిన్లు మొదలైన ప్రాణులు సముద్రంలోని నీలం రంగు వు చూడలేమా

శిలాజాలవు పరిశోధించి చరిత్ర పై ర్వుయ్య గం జంతు ము గురించి, మొక్కల గురించి అధ్యయనం చేసే శాస్త్రవేత్తలు - తొలిద శలో తివింగిలాల, డాల్ఫిన్లు, నెల్స్ మొదలైన జంతు ము, నీలం రంగు వు అడ్డుకునే రాళ్ళూ రప్పలు, బురద ఇసుక నిండిన సిపు ద్ర తీర జలాలలో నివసించే వని అభిప్రాయపెడుతున్నారు. అందు వల్ల ఆ జల చరాల కళ్ళు నీలంరంగు వు కాకుండా వు గతా వాటిని చూడడానికి అలవాటు పడ్డాయి. వున కళ్ళల్లో ఉండే 'కోన సెల్స్' రంగు తో సిహూ వస్త్రమూ ఇతర వివరాలవు చూడడానికి దహిద పడతాయి. 'రాడ్ సెల్స్' వెలుపు రు కు స్పందిస్తూ, సాధారణ పున వాటిని తప్పి వు గిలిన వివరాలవు వేర పరచి చూడడానికి ఉపకరించుమాడాల్సి నీలం రంగు వు చూడలేవన్న మాటే గాని, మనుషులకన్నా మెరుగైన చూసేశక్తిని కలిగి ఉన్నాయి.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

తల్లికోడి నేర్పరితనం!

మీరు గుడ్లమీద కూర్చున్నానికి ప్రియ తీర్మానం ఏమవుతుంది? గుడ్లు కాస్తా పిగిలిపోతాయి. తల్లికోడి గుడ్లమీద కూర్చుని పోవు గుత్తుంది కదా? పురి, అవి ఎందుకు పిగిలడం లేదు? గుడ్ల ఆకారపు దానికి ముఖ్యకారణం.

గుడ్లు అప్పుడు కాణాలలో, వాటిని అవుర్చిన తీర్పు వీరే చూడటం. మొనదేలిన కొన్ని పేళ్ళ చూస్తున్నట్లు అవుర్చుతారు - తల్లికోళ్ళు కూడా చాలా జాగ్రత్తగా గుడ్లమొనదేలిన కొన్ని పేదే కూర్చుని పోవు గుత్తుంది. అందువల్ల గుడ్లు పిగిలకూడక వస్తున్నాయి, విరచాలన్నా, పిగిలగొట్టాలన్నా అది తయారయిన పదార్థంతో పోటు, దాని ఆకారంకూడా చాలా ముఖ్యం. గుడ్లపేష్టంకు చాలా పేతనిగా ఉన్నప్పటికీ, దాని విలక్షణమైన ఆకారం అది పిగిలిపోకుండా కాపాడుతుంది.

హాస్య...

మన దేశం క్విజ్

విజ్ఞాన ప్రగతి

1. పునదేశం ప్రయోగించిన మొట్టమొదటి కాకెట్ - బరేవుటి? అది ఎక్కడి నుంచి ప్రయోగించబడింది?

2. వేగవంతమైన సంప్రదింపు తయారు చేసిన భారతీయ సింస్థ - బరేవుటి?

3. తన గణిత గ్రంథానికి తన కుమార్తె బరేవుటి పేట్టిన భారతీయ గణిత శాస్త్రవేత్త ఎవరు?

4. పునావీరచార్య ఎవరు? ఆయన రచించిన సినిమా గ్రంథం ఏది?

(సినిమా ధానాలు 70వ జీలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క పూటలోగాని, చిన్నవాళ్ళలోగాని వ్యాఖ్యలు రాస్తే గలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

SOURAA

NARAYANAMURTHY TATA

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన్ విజ్ఞాకర్త పేర్ల రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా పూకు ఆందోలాపింపాలి. పోటీ ఫలితాలు సెప్టెంబర్ 2005 సంచికలో ప్రచురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమతం. ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈశాంబాద్, చెన్నై - 600 097.

అభినందనలు

మే నెల పోటీ ఫలితాలు

పై. గాయత్రి అనూరాధ
C/o. వెల్లం శ్రీనారాయణ
12, జె. ఓ. క్వార్టర్స్
కె.టి. రోడ్, తిరుపతి - 517 501
చిత్తూరు జిల్లా (అం. ప్రి.)

మొదటి ఫోటో: సింగీతం పుంగిట్లో!
రెండవ ఫోటో: ప్రపంచమే అంగట్లో!!

సమాధానాలు :

1. రోహిణి - 75; నవంబర్ 1967న పుంబాపుంచి.
2. బాబా ఆటావి క్రిస్టియన్ సెంటర్, పుంబెట్టె
3. భాస్కరాచార్య లీలావతి గణితం.
4. 9వ శతాబ్దానికి చెందిన జైన గణిత శాస్త్రవేత్త. గణిత సార సంగ్రహం

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

ఎంత వృధా?

ఒకరోజు వీణ తల్లితో కలిసి తన తండ్రి ఆఫీస్‌కి సివిల్ పింట్ డన్న షాపింగ్ కాంప్లెక్స్‌కు ఏదో కొనడానికి వెళ్ళింది. తిరిగి వచ్చేప్పుడు తండ్రి ఆఫీస్‌కు వెళ్ళి, ఆఫీస్‌ను చూసి వద్దాపు ను కున్నార . ఆఫీస్‌ దగ్గరికి వెళ్ళి అడిగితే, ఆయన ఏదో మీటింగ్‌లో ఉన్నారనీ, కాన్ఫిరెన్స్‌ రూం‌లోకి వెళ్ళిందని తెలిసింది. అంత వరకు వీణ, ఆమె తల్లి ఆయన క్యాబినెట్‌లోకి వెళ్ళి కూర్చుంటూ వు ను కుని లోపలికి నడిచారు .

ఆ గదిలో అడుగుపెట్టగానే వీణ అమెతాశ్చర్యం చెందింది. నెట్లో నాన్నగారు లేకపోయి నా ఏసీ ఆన్ చేసి మూడి. ట్యూబ్ లైట్లు, టేబుల్ ల్యాంప్ వెలుగుతున్నాయి. సీలింగ్ ఫ్యాన్, పెడస్టల్ ఫ్యాన్ పాటిపడి తిరుగుతున్నాయి !

కొంతసేపటికి అక్కడికి వచ్చిన వీణ తండ్రి వాళ్ళను చూసి ఆశ్చర్యంతో నవ్వాడు . “నాన్నా, ఇంటి వద్ద గదినుంచి వెలుపలికి వెళ్ళేప్పుడు మీరు లైట్లు, ఫ్యాన్లు ఆఫ్ చేసి వెళతారు కదా? వు రి మీ ఆఫీసులో అలాగే వదిలి వెళ్ళారేంటి? మీరు గదిలో లేకపోయి నా ఏసీ ఆన్ చేసి మూడి. ఫ్యాన్లు తిరుగుతున్నాయి . లైట్లు వెలుగుతున్నాయి . బిల్లు వేరెవరో చెల్లిస్తాన్నంత వూత్రాన విద్యుత్తును ఇలా వ థా చేయడం సిబ్బబా?” అని అడిగింది వీణ అతం.

వీణ ప్రశ్న చెంపదెబ్బలా తగిలింది ఆమె తండ్రికి. “పసిబిడ్డ అల్లు నప్పటికీ ఎంత సివ్వంగా ఆలోచిస్తాంది? ఇన్నాళ్ళ వూస్తి కుపోయి న నా కళ్ళు తెరిపించింది,” అను కున్నాడు వు న్ని లో. “చాలా థాంక్స్ వీణా. ఇకపూనీ సిలహాను తప్పక గుర్తుంచు కుంటాను . ఇంట్లోనీ కాదు ; ఆఫీస్‌ లో కూడా వెలుపలికి వెళ్ళేప్పుడు ఏసీ, ఫ్యాన్లు, లైట్లు, ఆఫ్ చేసి వు రి వెళతాను. ఎక్కడైనా సరే, విద్యుత్తును వ థా చేయడం నేరం వు రి,” అన్నాడు వీణ తండ్రి ఆమెతో మెచ్చుకోలుగా.

DO YOU

KNOW?

Power Saved is Power Produced!

Still would you let it go waste?

Dear Children,
Write a slogan on Power Conservation and win attractive Prizes!

I save energy because _____

Name: _____ Age: _____

Address: _____

Pin: _____

PETROLEUM CONSERVATION RESEARCH ASSOCIATION
10, Bhikaji Cama Place, New Delhi 110066.
E-mail : pcra@pcra.org

MAHA LACTO MAHA MAZAAAI!

The Best Lacto in Town

India's largest selling sweets and toffees.